

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 01 0 K 017575 22 K 2
Bihać, 28.11.2023.godine

U toku je postupak po žalbi protiv prvostepene presude.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija Kapić Reufa kao predsjednika vijeća, Šahinović Gare i Ivaniš Vlatke kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Rahmanović Senide, u krivičnom predmetu ovog suda broj 01 0 K 017575 22 K 2 koji se vodi protiv optuženog Salkić Senada sina M., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, nakon održane glavne, usmene i nejavne rasprave od 28.11.2023.godine u prisutnosti zamjenice glavne kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužilaštva USK-a Bihać Kadić Alide, optuženog Salkić Senada i njegovog branioca po službenoj dužnosti advokata Mušić Huseina iz Velike Kladuše, dana 28.11.2023.godine donio, a dana 01.12.2023. godine javno objavio slijedeću

P R E S U D U

Optuženi SALKIĆ SENAD, sin M. i majke H. dj. K., rođen 12.02.1967. godine u mjestu D. S., općina B. K. , stalno nastanjen u mjestu Č. bb, općina B., JMBG: ..., po narodnosti ..., državljanin ..., pismen za završenom SSS, po zanimanju ..., nezaposlen, oženjen, otac ... djece, lošeg imovnog stanja, nalazi se na slobodi, osuđivan, vodi se krivični postupak pred Sudom BiH zbog krivičnih djela - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. KZ BiH i Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. KZ BiH, rješenjem Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 K 017575 21 Kpp 2 od 18.11.2021. godine prema istom određene mjere zabrane sastajanja i kontaktiranja sa svjedocima i oštećenim, te približavanja istima na udaljenosti od 500 metara.

K r i v j e ,

Što je:

Za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika V korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine i vojske Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna s druge strane, kao pripadnik Vojne policije 505. brigade V korpusa AR BiH, postupao suprotno odredbi člana 3. stav 1. tačka a) i c) IV Ženevske konvencije o zaštiti civilnih osoba za vrijeme rata od 12.08.1949. godine i člana 4. stav 1. i 2. tačka a) i e) II Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije od 12. 08.1949. godine o zaštiti žrtava nemedunarodnih oružanih sukoba, na način da je:

1. Dana 17. novembra 1994. godine, u mjestu S., općina V. K., nakon što je vojska V korpusa AR BiH došla u selo S. tražeći M. M. koji je ranije bio pripadnik NO APZB, pa ušli u

dvorište porodične kuće M. M., da bi jedan dio vojnika ušao u kuću u kojoj se nalazila njegova supruga M. R. sa šestero malodobne djece, pitajući “gdje je M. M.”, a kada je M. R. rekla da ne zna, pretresli su kuću i dvorište, okružili dvorište kuće i počeli zvati M. M. da se preda, pa kada je ovaj sa rukama dignutim u zrak izašao iz štale pored kuće gdje se krio, optuženi i drugi nepoznati pripadnici V Korpusa su ga počeli tući šakama, nogama i palicama, bacajući ga na kamenu površinu dvorišta, uslijed čega je isti gubio svijest i jako krvario, a zatim ga polijevali vodom, pa kada je došao svijesti nastavili ga tući, nakon čega je M. M. odveden u nepoznatom pravcu, a zatim je optuženi Salkić Senad otišao do dvorišta kuće N. J. gdje se ista nalazila i opsovao joj majku četničku i autonomašku, pitajući gdje joj muž, a kada je odgovorila da ne zna, udario je otvorenom šakom u lijevo uho, a zatim je uzeo za majicu i grubo ugurao u kuću gdje ju je palicom tukao po cijelom tijelu, psujući je i pitajući je gdje joj je muž, nakon čega je otišao do kuća N. E. i N. F. koje su bile trudne i doveo ih na put u blizini njihovih kuća gdje je najprije N. F. udario otvorenom šakom u predjelu desnog uha, pritom psujući joj majku četničku i pitajući ih obje gdje su im muževi, nakon čega ih je natjerao da ispruže dlanove, a onda ih palicom udario u predjelu ruku, a zatim se vratio do kuće M. M. i prišao njegovoj supruzi M. R. koju je palicom više puta udario u predjelu leđa, ruku i nogu, prijeteci joj riječima “dobro me zapamti, ja sam Senad Salkić iz Č., M. M. si sad vidjela i nećeš više”, nanoseći na taj način oštećenim mnogobrojne tjelesne povrede po cijelom tijelu, a uslijed čega su trpjeli velike tjelesne i duševne patnje, te povrede tjelesnog integriteta i zdravlja.

2. U mjesecu oktobru 1995. godine, nakon pada tzv. “druge autonomije”, u mjestu S., općina V. K., došao do kuće M. R. 1 čiji suprug se ranije nalazio u redovima NO APZB, naoružan i u vojnoj uniformi, te psujući joj majku autonomašku istoj naredio da pođe s njim u B. govoreći joj da mora dati izjavu, pa ju je vozilom odvezao do mjesta B. 1 i zaustavio vozilo na livadi i uz prijetnju oružjem istoj naredio da se skine, pa kada je odbila udario je po licu otvorenom šakom, a potom je pištolj stavio ispred volana, te pušku na zadnje sjedište, pa dok je M. R. 1 iz straha za svoj život skinula odjeću sa sebe, osumnjičeni je držao palicu u jednoj ruci, a zatim i sam skinuo svoju odjeću, spustio sjedišta vozila i legao na oštećenu koja se opirala, a zatim je prisilio na spolni odnos, da bi nakon spolnog odnosa istu vozilom povezao nazad u naselje S. i pritom vozilo zaustavio na majdanu koji se nalazi u blizini kuće oštećene, a zatim ponovno joj naredio da se skine, što je ova iz straha i učinila, nakon čega ju je opet prisilio na spolni odnos, pri čemu je oštećena osjećala jake bolove, te zadobila modrice i povrede po cijelom tijelu, a posebno po leđima i trpjela velike tjelesne i duševne patnje;

3. U mjesecu oktobru 1995. godine, neposredno nakon događaja opisanog u tački 2. ove presude, kada je oštećenu M. R. 1 dovezao pred njenu kuću u mjestu S., naredio joj da pozove N1, čiji suprug se ranije nalazio u redovima NO APZB, pa kada je N1 izašla iz kuće, istoj naredio da uđe u vozilo govoreći joj da mora dati izjavu, te je odvezao u nepoznati objekat u mjestu R., općina B., psujući joj putem majku četničku, a onda je uveo u jednu malu prostoriju i naredio joj da se skine, pa kada je odbila, pritisnuo je uza zid, usta pokrio svojom rukom i pištolj joj prislonio na vaginu, nakon čega je N1 iz straha za svoj život se skinula, a potom joj naredio da i njega skine, te je stojeći i držeći je naslonjenu na zid prisilio na spolni odnos, nakon čega joj je naredio da ga okupa, te je odvezao kući u mjesto S. i zaprijetio da će je ubiti ako nekom kaže za ono što se desilo, uslijed čega je oštećena trpjela velike tjelesne i duševne patnje, te zadobila povrede tjelesnog integriteta i duševnog zdravlja.

4. U jesen 1995. godine, u mjestu S., općina V. K., u vojnoj uniformi i naoružan pištoljem došao do kuće F1 koja je bila simpatizer APZB, te istoj naredio da pođe s njim govoreći joj da mora dati izjavu, što je ista bez pogovora i učinila iz straha bojeći se za život majke i braće sa kojima je živjela u zajedničkom domaćinstvu, a nakon čega ju je odvezao u

podrum osnovne škole u samom centru B. u kojem su se nalazila još dva nepoznata muškarca, te uz psovke i prijetnje naredio oštećenoj da se skine, što je ista u stanju potpunog šoka i straha za vlastiti život i učinila, nakon čega ju je Salkić Senad bacio na krevet i prisilio na spolni odnos, psujući joj pritom autonomašku majku i govoreći „kurvo autonomaška“, a zatim joj naredio da pređe na drugi krevet nakon čega ju je silovao i tu prisutni njoj nepoznati muškarac, a nakon svega joj je Salkić Senad naredio da se obuče te odvezao kući i zaprijetio da će je ubiti ukoliko bude govorila o navedenom, da bi idući dan u večernjim satima optuženi ponovo došao do kuće F1 u mjestu S. u vojnoj uniformi, te joj naredio da pođe sa njim jer opet mora na ispitivanje, nakon čega ju je odvezao u šumu u mjestu B. 2 – B. K. 1, koja se nalazi na granici općina B. i V. K., gdje joj je uz prijetnje i psovke naredio da se skine, a zatim oborio sjedalo vozila na kojem je sjedila i opet je prisilio na spolni odnos s njim, uslijed čega je oštećena trpjela užasne bolove, da bi dan poslije u večernjim satima još jednom došao do kuće oštećene i na isti način uz prijetnju F1 odvezao u šumu u mjestu B. 2 – B. K. 1, pa iskorištavajući strah i šok oštećene koji je nastao uslijed prethodnih silovanja, istu ponovo prisilio na spolni odnos, uslijed čega je oštećena trpjela velike tjelesne i duševne patnje, te zadobila povrede tjelesnog integriteta i duševnog zdravlja.

Dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata i oružanog sukoba, nečovječno postupao prema civilima, te svjesno prisilio tri osobe na seksualni odnos tj. izvršio silovanje.

Čime je počinio krivično djelo – Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, pa ga sud primjenom navedenog zakonskog propisa i člana 41. stav 1. preuzetog istog Zakona:

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 12 (DVANAEST) GODINA

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi Salkić Senad se obavezuje da nadoknadi troškove krivičnog postupka, koji se odnose na troškove svjedoka, vještaka, kao i troškove branioca po službenoj dužnosti o čijoj visini troškova će se donijeti posebno rješenje u smislu odredbe člana 200. stav 2. ZKP-a F BiH, kada se pribave za to potrebni podaci, te da plati paušal u iznosu od 200,00KM sve u roku od 15 dana od primitka pravomoćne presude.

U smislu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi Salkić Senad se obavezuje da na ime naknade nematerijalne štete oštećenima M. R. isplati ukupno 9.570,00KM sa zateznom kamatom počev od dana podnošenja imovinskopravnog zahtjeva to jest (10.03.2022. godine) pa do dana konačne isplate, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 7.430,00KM sa zateznom kamatom zahtjev odbija, te N1 (čiji identitet će se javno objaviti po pravosnažnosti presude) na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 28.900,00KM sa zateznom kamatom od dana podnošenja imovinskopravnog zahtjeva (10.05.2022. godine) pa do konačne isplate, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 16.100,00KM sa zakonskom kamatom zahtjev odbija i F1 (čiji identitet će se javno objaviti po pravosnažnosti presude) na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 47.900,00KM sa zateznom kamatom počev od dana podnošenja imovinskog zahtjeva (10.05.2022. godine) do konačne isplate, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 35.350,00KM sa zateznom kamatom zahtjev odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo u Bihaću optužnicom broj T01 0 KTRZ 0031527 18 od 03.12.2021.godine optužilo je Salkić Senada sina M. da je u vremenu i na način činjenično opisan u dispozitivu optužnice počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ.

Optužnica je dana 10.12.2021.godine potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje.

Optuženi se dana 20.01.2022.godine na zapisnik kod ovog suda, kod sudije za prethodno saslušanje izjasnio da nije kriv povodom četiri tačke optužnice kojom mu se stavlja na teret izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Rješenjem Vrhovnog suda FBiH Sarajevo broj 01 0 K 017575 23 KŽ od 05.10.2023.godine presuda ovog suda broj 01 0 K 017575 22 K od 13.10.2022.godine povodom žalbe branitelja optuženog je ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Kantonalno tužilaštvo u Bihaću činjenično je opisalo u optužnici radnje koje se optužnom stavljaju na teret s tim da je pravno kvalifikovalo navedene radnje kao izvršenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, te ovaj sud u konkretnom slučaju prihvata ovakvu pravnu kvalifikaciju, a to iz razloga što je u vrijeme izvršenja radnji ovog krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret na snazi bio preuzeti KZ bivše SFRJ koji krivično djelo Ratni zločin prema civilnom stanovništvu inkriminira odredbom iz člana 142. Zakona a kojim je za počinjenje navedenog krivičnog djela predviđena kazna zatvora od najmanje pet godina ili smrtna kazna. Kako je Aneksu I Ustava Bosne i Hercegovine predviđeno da će se uz ostale dodatne sporazume o ljudskim pravima primjenjivati Međunarodni ugovor o građanskim i političkim pravima iz 1966. godine, te kada se uzme u obzir član 2. Evropske konvencije i član 1. i 2. Protokola broj 6. uz Konvenciju iz kojih se vidi da je isključena mogućnost izricanja smrtne kazne ili njenog izvršenja u vrijeme mira iz toga proizilazi da domaći sudovi nakon potpisivanja Dejtonskog sporazuma za mir u BiH ne mogu izricati smrtnu kaznu to je evidentno da se optuženom primjenom navedenog zakona maksimalno može izreći kazna zatvora do 15 godina pa je navedeni Zakon koji je važio u inkriminirano vrijeme po optuženog povoljniji stoga se pravna ocjena navedenih radnji izvršenja i po stajalištu ovog suda ima odrediti po članu 142. preuzetog KZ SFRJ te u konkretnom slučaju primjena bilo kojeg drugog Zakona umjesto preuzetog KZ SFRJ koji je bio na snazi u vrijeme relevantno za ovaj krivični predmet predstavljala bi kršenje načela zakonitosti.

U toku dokaznog postupka uvedeni su te uz saglasan prijedlog stranaka i na osnovu odredbe iz člana 331 a) stav 4. ZKP FBiH(i ukidbenog rješenje) slijedeći dokazi:

Uvedeni su iskazi slijedećih saslušanih svjedoka: M. R. kći B. 3 na glavnom pretresu 10.03.2022. godine, te je saslušana svjedokinja N. E. kći A. na glavnom pretresu od 31.03.2022. godine, te svjedokinja N. J. na glavnom pretresu od 10.03.2022. godine, te je saslušana svjedokinja N. F. kći I. na glavnom pretresu od 31.03.2022. godine, saslušana

svjedokinja N. S. na glavnom pretresu od 31.03.2022. godine, te je na glavnom pretresu od 21.04.2022. godine pročitana iskaz svjedokinje M. R. 1 rođene K. 1 kći F., jer je ista u međuvremenu preminula, koji iskaz ja dat pred Tužilaštvom BiH pod brojem T20 0 KTRZ 0010754 15 od 26.01.2016. godine, te je saslušan svjedok N1 na glavnom pretresu od 29.04.2022. godine, zatim saslušan svjedok F1 na glavnom pretresu od 13.05.2022. godine, te je saslušan svjedok K. S. na glavnom pretresu od 21.04.2022. godine, saslušan je vještak Stanković Slobodan specijalista neuropsihijatar i Savić Svjetlana diplomirani psiholog

Na prijedlog Tužilaštva uvedeni izvedeni slijedeći materijalni dokazi: Zapisnik o uviđaju sa F1, broj: T01 0 KTRZ 0031527 18 od 05.11.2021. godine, sačinjen od Tužilaštva USK, Zapisnik o uviđaju sa N1, broj: T01 0 KTRZ 0031527 18 od 05.11.2021. godine, sačinjen od Tužilaštva USK, Zapisnik o saslušanju svjedoka na ime M. R. 1, broj: T20 0 KTRZ 0010754 15 od 26.01.2016. godine, sačinjen od Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Izvod iz matične knjige umrlih na ime M. R. 1, broj: 07/2-13-1-2843/2016 od 16.11.2016. godine, Matični ured Velika Kladuša, Liječnički izvještaj o ginekološkom pregledu na ime M. R. 1, broj: 0013080815 od 23.10.1995. godine, JU Dom zdravlja Velika Kladuša, Izvod iz matične knjige umrlih na ime M. M., broj: 10-6-512/2021 od 24.03.2021. godine, Matični ured Bosanska Krupa, Ovjerena fotokopija matičnog kartona na ime Salkić Senad, Vob-2, Ovjerena fotokopija jediničnog kartona na ime Salkić Senad, Vob-3, Izvod iz pregleda personalnih podataka 505. Vmtbr, knjiga 1., vrijeme vođenja do 1996. godine, Izvod iz evidencije pripadnika (VoB-8), 505. Vmtbr, knjiga 2., vrijeme vođenja 1992-1995. godine, Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o proglašenju neposredne ratne opasnosti (Sl. R BiH broj: 1/92);, Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o proglašenju ratnog stanja (Sl. List R BiH broj: 7/92);, Odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o ukidanju ratnog stanja (Sl. List R BiH broj: 50/95); Proglas Fikreta Abdića stanovništvu Zapadne Bosne od 22.09.1993.godine; Izvod iz kaznene evidencije na ime Salkić Senad, broj: 05-04/11-2-1-03-109/21 od 01.11.2021. godine, izdat od Pete policijske uprave – PS Bužim, Fotodokumentacija uviđaja, broj: 157/21 od 05.11.2021. godine, sačinjena od MUP-a USK, Crtež lica mjesta, broj: 157/21 od 05.11.2021. godine, sačinjen od MUP-a USK.

Na prijedlog odbrane uvedeni s u iskazi : optuženi je dao iskaz u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu gdje je podvrgnut direktnom i unakrsnom ispitivanju vijeća, tužioca i branioca, te su izvedeni dokazi saslušanjem svjedoka A. F. koji je saslušan na glavnom pretresu održanom 31.05.2022. godine, te S. N. kći F. na glavnom pretresu od 31.05.2022. godine, zatim svjedoka Ć. Z. sin O. na glavnom pretresu od 25.08.2022. godine, te svjedoka C. F. sin H. 1 na glavnom pretresu od 21.04.2022. godine.

Na prijedlog odbrane uvedeni su izvedeni slijedeći materijalni dokazi: izvršen je uvid u karton lične karte za optuženog Salkić Senada i fotokopiju Spiska zarobljenih autonomaša od strane 505 VMTBR od 17.11.1994. godine, te u fotokopiju izvornog dokumenta borbenog naređenja 5 Korpusa Armije BiH.

Cijeneći navode optužbe, iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka kao i sve provedene dokaze kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH te u smislu načela slobodne ocjene dokaza iz člana 16. ZKP FBiH vijeće je odlučilo kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Sud je prihvatio pravnu kvalifikaciju da se optuženi tereti za počinjenje krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ za počinjene povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu naročito sve vrste ubistava, osakaćenja,

svireposti i mučenja, posebno svireposti i mučenja kao jedna od alternativno navedenih radnji u izvršenju krivičnog djela i to kršenja člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije koje se kršenje vrši činjenjem povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu i svireposti i mučenju kao jednog od načina kršenja u navedenoj tački. U samoj dispoziciji krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ naznačeno je: ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata oružanog sukoba ili okupacije naredi da se prema civilnom stanovništvu vrše ubistva, mučenja, nečovječna postupanja, biološki eksperimenti, nanošenje velikih patnji ili povreda tjelesnog integriteta ili zdravlja,....., ili ko izvrši neko od navedenih djela.

U konkretnom slučaju potrebno je odrediti se prema kršenju pravila Međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije te potrebno je odrediti se prema činjenju optuženog bilo u pogledu naredbe da se prema civilnom stanovništvu vrše ubistva, mučenja, nečovječno postupanje ili slično ili činjenju neposredno izvršenja nekog od navedenih djela.

Optužnica tereti Salkić Senada za Ratni zločin prema civilnom stanovništvu iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ i to tako da je u inkriminiranom periodu postupio suprotno članu 3. stav 1. tačka a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata od 12. augusta 1949. godine i članu 4. stav 1. i 2. tačka a) i e) II dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba, a koji član glasi:

U slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba i koji izbije na teritoriji jedne od Visokih strana ugovornica svaka strana u sukobu biće dužna da primjenjuje bar slijedeće odredbe:

1. prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima, podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i osobe onesposobljene za borbu usljed bolesti, rane, lišenja slobode ili zbog bilo kojeg drugog uzroka, postupiće se u svakoj prilici čovječno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, spolu, rođenju ili imovnom stanju, ili bilo kojem drugom mjerilu. U tom cilju zabranjeni su i ubuduće se zabranjuju, u svako doba i na svakom mjestu prema gore navedenim osobama između ostalih i slijedeći postupci:

- a) povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu naročito sve vrste ubojstva;
- c) povrede ličnog dostojanstva, naročito uvredljivi i ponižavajući postupci;

Odredbom člana 4. stav 1. i 2 tačka a) i e) II Dopunskog protokola uz ženevske konvencije dodatno je proširena zabrana tako da se tački e) **navodi prema ranije navedenim licima izričito zabrana silovanja**

Odredba člana 3. je zajednički član 3. Ženevske konvencije iz 1949. godine i načelna odredba koja predviđa primjenljivost Konvencije tokom trajanja neprijateljstva i karakter tih neprijateljstava uz određivanje svojstva zaštićenih osoba navodi minimum zabranjenih postupaka koji su se potpisnici Konvencije bar moraju pridržavati i obavezujuća je za sve strane u sukobu bilo unutarnjem ili međunarodnom, a bila je važeća za vrijeme rata i na mjestu događaja za koje se optuženi tereti.

Kod tumačenja navedene odredbe jasno je da nije neophodno da počinitelj zna za ili da namjerava da krši međunarodne norme već je dovoljno da je samo počinjenje suprotno pravilima međunarodnog prava.

Nije sporno da je u periodu prije vremena koje je označeno u optužnici kao vrijeme izvršenja krivičnog djela postojao i trajao sukob između Vojnih snaga Armije RBiH i Vojske Republike Srpske na području V. K., B., C., B. 4, B. K.. Navedenu činjenicu sud je utvrdio iz iskaza svih saslušanih svjedoka optužbe i materijalnih dokaza kao što su Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti, Predsjedništva RBiH od 08.04.1992.godine („Sl.list RBiH“ broj 1/92) koja je stupila na snagu odmah te Odluke o proglašenju ratnog stanja Predsjedništva RBiH od 20.07.1992.godine („Sl.list RBiH“ broj 7/92), s tim da je područje naselja S. Općina V. K. bilo pod kontrolom snaga Armije Republike Bosne i Hercegovine.

Nije sporno da je u periodu 17.11.1994. godine koji je označeno u optužnici tačka 1. kao vrijeme izvršenja krivičnog djela postojao i trajao sukob između vojnih snaga Armije Republike Bosne i Hercegovine (Armija R BiH) i snaga Narodne Odbrane Autonomne pokrajine zapadna Bosna (Narodna odbrana APZB) i to na području Općine V. K.. Navedenu činjenicu sud je utvrdio iz iskaza saslušanih svjedoka, iz iskaza optuženog, iz iskaza svjedoka odbrane, koji su se o toj činjenici izjašnjavali temeljem materijalnih dokaza kao što je Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti Predsjedništva R BiH od 08.04.1992. godine („Službeni list R BiH“ broj 1/92), koja je stupila na snagu odmah, te Odluke o proglašenju ratnog stanja Predsjedništva R BiH od 20.07.1992. godine („Službeni list R BiH“ broj 7/92), te Odluke o formiranju Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna od septembra mjeseca 1993. godine, s tim da su oružanom sukobu na strani pripadnika Narodne odbrane APZB učestvovali pripadnici vojske SAO Krajine sa područja koja su bila okupirana u R H. 2, tu je bilo i pripadnika Policije S., a također i pripadnici Vojske i Policije R S. 2 su učestvovali u sudejstvima sa pripadnicima Narodne odbrane APZB i Vojske SAO Krajine i Policije S. 1.

Sud ne prihvata da u mjesecu oktobru kako je to navedeno u optužnici 1995. godine kako prezentira odbrana optuženog da je sukob između pripadnika Armije BiH i pripadnika Narodne odbrane APZB prestao i da na taj način pošto nema nikakvog sukoba da je optuženi postupao kako to optužnica navodi na način da bi počinio eventualno krivična djela silovanja koja krivična djela bi po konkretnoj krivično pravnoj stvari zastarjela a to iz razloga što i u konkretnom slučaju datum koji navodi odbrana 07.08.1995. godine nije datum kada je zvanično prestao sukob između Armije BiH i Narodne odbrane APZB, jer toga dana su se jedinice vojske Narodne odbrane APZB povukle sa područja Općine V. K. i to na područje općine V. R H. 2. Faktički prestankom svih borbi to jest potpisivanjem Mirovnog Dejtonskog sporazuma, a ne na način kako to prezentira odbrana povlačenjem vojske i dijela civila iz V. K. na područje Općine V., stoga u konkretnoj krivično pravnoj situaciji tačni su navodi optužnici da su krivična djela koja se optuženom stavljaju na teret počinjena za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika 5 Korpusa Armije R BiH s jedne strane i vojske Narodne odbrane APZB s druge strane, a da je optuženi bio pripadnik Vojne policije 505 brigade 5 Korpusa Armije BiH, što je nesporno utvrđeno kako iz iskaza svih saslušanih svjedoka, tako i iz Izvoda personalnih podataka i izvoda iz evidencije pripadnika 505 VMTBR. U vrijeme koje je naznačeno kao vrijeme inkriminacije u tački 2. 3. i 4. optužice i koje vrijeme je prihvaćeno od strane ovog suda i naznačeno u tačkama 2. 3. i 4. presude tj. oktobar mjesec 1995.godine optuženi je bio pripadnik 505. VTMBR Armije BiH. Navedeno vrijeme je i vrijeme rata u BiH pošto nije u to vrijeme potpisan Dejtonski mirovni sporazum i u to vrijeme je na snazi bila Odluka Predsjednika RBiH o proglašenju neposredne ratne opasnosti i Odluka Predsjednika RBiH o proglašenju ratnog stanja i u to vrijeme nije donesena Odluka o ukidanju

ratnog stanja a sukob između Armije BiH i Narodne odbrane ZP počeo je 1993.godine nakon donošenja odluke o formiranju Autonomne pokrajine ZB u septembru mjesecu 1993.godine nakon koje odluke je formirana APZB sa svim nivoima vlasti kao što su Skupština, Vlada, predsjednik, zatim policija, vojska i slično stoga u konkretnoj situaciji došlo je sukoba između pripadnika Armije RBiH i pripadnika Vojske i policije APZB 1993.godine i taj sukob nije prestao kako se navodi od strane odbrane 7.8.1995.godine kada su pripadnici APZB Vojske i policije doživjeli vojnički poraz i napustili mjesto V. K. s tim da je jedan cio civila napustio navedeno mjesto nego po stajalištu ovog suda navedeni sukob je prestao tek nakon potpisivanja Dejtonskog mirovnog sporazuma prestankom neposredne ratne opasnosti i rata što je rezultiralo da bi na područje općine V. K. se uključivalae i druge međunarodne strukture u pogledu regulisanja posljedica navedenog sukoba.

Iz iskaza saslušanih svih svjedoka nesporno je utvrđeno da su oštećeni M. M., M. R., N. J., N. E. i N. F. kritičnog dana bili kod svoje kuće i to u civilnim odjelima (M. M. je napustio vojsku APZB, krio se na štali, predao se podignutim rukama bez oružja i bio je kod svoje kuće, stoga njega ovaj sud tretira kao civila, pošto je isti pobjegao iz vojske APZB došao svojoj kući, nalazio se u svojoj kući, odnosno u pomoćnom objektu, bez oružja i na glasno traženje pripadnika Armije BiH se predao, stoga je isti po stajalištu ovog suda civil kao je to i predviđeno odgovarajućom Konvencijom), te u konkretnom slučaju ovaj sud zaključuje da su oštećeni M. M., M. R., N. J., N. E. i N. F. u vrijeme izvršenja krivičnog djela bili civili.

Da bi se utvrdilo postojanje kršenja pravila međunarodnog prava potrebno je utvrditi protiv koga je počinjenje usmjereno odnosno je li djelo bilo usmjereno prema osobama koje spadaju u posebne kategorije osoba koje su zaštićene članom 3. stav 1. Ženevske konvencije.

Prema definiciji pojma zaštićene kategorije koja je sadržana u članu 3. stav 1. Ženevske konvencije naznačeno je prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima tačnije prema civilima a također podrazumjevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje.

Svjedokinja M. R. kći B. na glavnom pretresu održanom dana 10.03.2022.godine a u prisustvu psihologa Mujagić Mirele je izjavila da je početkom rata živjela sa mužem M. M. i sedmoro djece u S.. Poslije rata mi se rodilo jedno dijete. Početkom rata su djeca bila malodobna. Muž je bio u vojsci BiH pa onda ne zna kad je otišao dole šta se desilo to ne zna i da je došao kući u jesen 94. Ujutro je došao kući nije bilo struje, pred vratima je lupao prepala se i pitala ko je on je rekao ne boj se ja sam otvori ušao je u kuću rekao da je došao da ih vidi pitao za djecu djeca su spavala, jeo je rekao je da ide da se prijavi da više dole ne može ići rekla je hajde. On je otišao i ona više nije znala ništa. Oko 11 sati 12 tako nešto nije baš u sat gledala vojska je došla u kamionu parkirali su na putu ispred kuće svi su tu došli opkolili su kuću vikali psovali vojska BH 5 Korpus. Došli su i pitali oko kuće su bili svi jedni su vikali javi se M. M. a jedan je pitao čija je ovo kuća M. M. dok su rekli javi se M. M. se je javio odmah, digao je ruke vikao braćo nemojte me ubiti, nju je vojnik šakom udario obraz joj je otekao uho joj sve zateklo, ona je bila šokirana, rekao je marš tamo ona je ušla u dvorištu se čulo tukli su M. M., opet su je zvali izađi van ona je izišla van, vidjela je M. M. je sav raščupan sav krvav okrenut od kuće tamo leđima ka kući, prislonili su je uz kuću i od tamo je M. O. došao tu rekao ko je ovo pleskom ju je ošinuo rekao marš u kuću vojnik jedan dotrčao nju udario. Ponovo su je utjerali u kuću. Ušli su pretresali tavan i u kući sve jedni su bili u kući jedni u dvorištu i M. M. je tu tako tučen nju su u kuću, kad su mene u kuću njega su bacili od kuću on je zakrčio zapištao krčao je, ona je zaplakala i rekla aj ubiše ga. Jedan je vojnik tu bio i skočio ne zna ni ona odakle isto premećali izišao je vikali su vode vode bila je pipa u kraju štale i voda oni su njega

tu polili. On je pao u nesvijest i polijevali su ga. Ona je sjedila u kući uhvatila se za glavu plakala. M. M. su odveli i vojska je otišla. Plakala je u strahu. Djeca su pobjegla sva bila je kod nje S. 3, S. 4, Š. je dotjerala tad krave i kad su vidjeli šta se od M. M. radi svi su pobjegli. Prepali su gdje mene tuču gdje njega tuku. Ne zna koliko je sjedila najednom se pomolila dva vojnika čija je ovo kuća pitali ona je rekla M. M. kuća jel onoga što je nađen na štali rekla je jeste psovao joj je ošinuo je pleskom potrčala je u kuću vraćaj se nazad opet ju je tako pleskom ne zna koliko puta otvorenom rukom nije šakom nego plesko tamo i vamo i ona je tu plakala ne znam ništa ja nisam kriva ništa ja sam kod kuće kod svoje djece bila. Drugi vojnik što je bio stajao i kaže pusti tu ženu hajmo a on je nešto ovako stalno gledao iza kuće i išao dva koraka pa izviri iza kuće. Najednom pošla je opet da bježi u kuću rekao je vraćaj se nazad zovnuo je Salkić Senada dođi vamo Salkiću podaj ovoj ženi istuci je tako je nešto slično rekao samo bježi u kuću neće ništa da kaže on je išao njoj. Ruke su mu bile zavrnutе bio je mršav nije bio tako debeo oči bile okrugle velike malo izbačene plave zelene ne mogu baš tako razlikovati išao je prema meni bio je u uniformi nosi palicu i kaže šta je šta je. Imao je kaiš bijele boje koliko joj se činilo. On je njoj pitao čija je ovo kuća M. M. onog što je nađen na štali rekla je da rekao je da joj majku šta vi hoćete udario ju je palicom prokrivila se poletila u kuću opet da se vratim preko svog praga nazad ona je opet nazad stala rekao je majku vam vašu šta mislite. Pitao me je odakle sam rekla sam da sam se rodila na M. 1 od B. svi ste od B. a svi autonomaši i šta mislite šta hoćete i tu me udario opet pa opet je uletila u kuću udario ju je u predjelu bubrega donjeg dijela leđa, opet ju je vratio rekao joj svi ste od B. dvije sam sad istuko ovdje stomake su objesile a ne znaju gdje su im ljudi rekla sam samo ne znam ništa, ponovo me vrtio udario me vraćaj se i stani ovdje ako si ti kaže ja sam rekla ja sam sa R. 1 moj otac je iselio na R. 1 rekao mi je ako si ti sa R. 2 i ja sam iz Č. Senad Salkić zapamtite dobro. Više ništa nije znala. Onda joj je rekao moli Boga što nisam popio dvije a da sam popio više, išle bi sad sa mnom u B. radila bi štabi ti ja reko i što bi ja kazo išla bi u B.. Kad me je istukao kad mi je sve to tako otišao otišao je nestalo je svega ona je ušla u kuću plakala skupita. Pretresali su kuću vrata nisu bila razvaljena nego otvorena sve su po kući prevrnuli jedni po kući jedni oko kuće. Bila je u bolu u strahu doživjela strah bol nije joj bilo djece čovjek hoće li živ doći ona pretučena on pretučen djeca pobježala nije znala ni kud ni šta. Kod nje je došla svekrva pomajka M. M. M. F. ona je isto iz S.. Ja sam nju čula da ulazi pitala me jesam li živa rekla sam jesam šta ovo bude šta ćemo majko moja zakukala zaplakala pitala je jesul te tukli rekla je jesu kaže i nas su gore tukli sviju gore je sve rekla da je bilo bjeno. Pitala je da vidi kad je vidjela zaplakala odmah je sjela i onesvijestila se kad ju je vidjela. Kad je došla sebi rekla je da će joj pomoći ti ćeš to preboliti stavljacemo rakiju ledene obloge djeca su bile kod nje. Izjavljuje da je ležala bolilo ju je u bolnicu nije išla kod kuće je ležala možda jedno 10 dana 15 ne zna ni ona tako je ležala. Bila je u strahu niti se s kim družila niti kud smjela ići niti ništa. Djecu je oko sebe da samo čute da miruju i tako je bila. Došla joj je R. 3 M. M. sestra nakon možda 20 dana rekla da je M. M. živ i da je u B. u zatvoru pitala bili ga otišla vidjeti rekla je da ne smije. Bojala se svakoga i tog Salkića najviše doći će opet. M. M. je preživio rat došao je kući. Sad nije živ umro je 2009.godine sa 54 godine. Na poseban upit branioca svjedokinja ističe da nije znala da je bio neki zapovjednik te vojske koja je došla pred kuću, ne zna ko je bio komandir, komandant ne zna. Tukla su je tri lica lično joj se predstavio Salkić. Nije prijavila nikome. Ističe da su joj došli pozivi da dođe ne zna koje godine. Na poseban upit predsjednika vijeća svjedokinja ističe da je Salkić bio u uniformi, palicu da je vidjela, oružje ne zna ne sjeća se. Izjavi da je na sebi imala dimije i neki džemper ili nešto. Kod sebe nije imala oružje. M. M. je bio u uniformi kad se meni javio, nije vidjela oružje, kad je izašao iz štale gdje je već bio podigao je ruke, nije vidjela oružje da je imao.

Svjedok N. E. kći A. u svom iskazu datom na glavnom pretresu od 31.03.2022.godine je izjavila da zna zašto je pozvana pred sud i da se sjeća događaja za koji je pozvana. To je bilo

u ratu misli 93.godine. Živjela je u S. u kući supruga sa svekrom i svekrvom. Suprug je bio u autonomiji. Bila je trudna sa prvom bebom. U kući sam živjela sa svekrom, svekrvom i tri zaove. Suprug nije tu bio kad se to dešavalo nisam tad znala gdje je taj dan. Poslije smo čuli da je otišao u autonomiju. Trudnoća je bila devet mjeseci. Tog dana je vojska ušla u selo vojska Korpusa i tada su našli M. M. u kući on je došao kući svojoj supruzi i tu su ga našli nas su izveli i onda smo bile bjene od Senada Salkića. Vidjela je kamion bilo je dosta vojske ne zna tačno koliko. Kamion se zaustavio na glavnoj cesti kod M. M. kuće. M. M. nije vidjela. Senad je Salkić ušao u našu kuću i odveo nas do kamiona nju i N. F.. N. F. je živjela u svojoj kući to je kuća do nje bila. Senada je od ranije poznavala pošto je isto s B. kraja. Senad je bio u šarenoj uniformi uvijek je nosio bijeli opasač oko sebe, imao kosu do ramena, misli da je bio smeđ. Znala ga je od ranije. N. F. i nju je istjerao na cestu kod kamiona onda su vidjele M. M. kad su došle blizu kamiona to je sve u blizini. N. F. je isto bila trudna. Psovao je i rekao im da im nanu pitao gdje su im muževi rekle smo da ne znamo gdje su nam ljudi on je rekao kako da ne znamo da nam nanu ko vas je napumpo a ne znate gdje su vam ljudi. Ta je vojska prvo M. M. istukla i onda se vratio i onda je nama rekao sad ćete s nama za B. i tu smo bile bjene i vratio nas je kući. I sad osjećam strah kad dođe to vrijeme da pomislim bojala sam se samo svojoj bebi. Stajali smo jedno 20 minuta. Vidjele smo da tuku M. M.. Oni su njega uz kuću uspravili i polivali ga vodom dođe sebi i onda su ga otjerali u B.. Tukli su ga i nogama i palicama i rukama. Senad ga je isto tukao. Vojska kad je otišla one su se vratile kući. Senad je nas sa palicama po rukama tukao. Stajali smo 15-20 minuta dok nisu došli od M. M.. Senad nas je doveo kod kamiona da stojimo dok on ne dođe. On je prvo opsovao i onda je rekao da pružimo ruku i po rukama nas po dlanovima i do lakta. Dijete je rodilo 30.11. a 11.11. je bila bjena dobro se sjeća 94.godine. Beba je imala i dva mjeseca nisam mogla držati dijete. Svekrva M. 2 mi je pomagala. Poslije smo ga viđali kad je druge žene tukao po selu bila je N. J., pa M. R. 1 on je tu M. R. 1 poslije silovao. To sam saznala ona je došla sutradan i rekla N. J. kao da bježi od kuće da je reko drugi put doći nju da pokupi i ona je svoje malih troje djece otišla preko šume otišla kod svojih roditelja. M. R. 1 je nama ispričala kako je on nju silovao i mi smo onda bili u strahu nismo se bojali druge vojske nego samo toga Senada. Bilo je i druge vojske ali nisu vrijeđali popiju kafu i ako imaš ta pojesti ali nisu dirali nikoga. Senad je svako malo dolazio u S. imao je neka kola ne sjeća se kako se zovu. I druge su se žene žalile na njega. Pričale su kad smo svi susjedi to je samo jedno selo bilo. Bojali smo ga se. I danas se boji da je ne bi napo. Poslije rata nije ga nigdje vidjela. Od toga je obolila na živce. Na poseban upit predsjednika vijeća svjedokinja izjavi da Senada danas prvi put vidi poslije rata. Tukao je po rukama nju i N. F. po rukama, bila je trudna u devetom mjesecu, N. F. je bila trudna u sedmom mjesecu i kod nje je bio vidljiv trudnički stomak. Tukao ih je po rukama palicama. Ne može se sjetiti je li rekao ispružite ruke. Tukao ih je po rukama ne može se sjetiti koliko puta više puta po obadvijema rukama, po unutrašnjoj strani. Držale su ispružene ruke i više puta po obadvijema rukama i N. F. i mene prvo jednu pa drugu. Ne može se sjetiti koju je prvu tukao. Kamion je otišao odvezli su M. M. mi smo se vratili kući kad je kamion otišao otišao je i Senad. Na pitanje branioca svjedokinja izjavi: da je porijeklom sa M. 1 B. a Senad iz Č.. Poznavala je prije njega komšinica njena ima udata kod njega isto B. 5. Samo je čula za njega a nije ga gledavala. Kad je bio kamion kod M. M. kad smo rekli da smo odozgo i on se predstavio i rekao i ja sam Salkić Senad od B. kraja. Samo se on predstavio. Nje što se tiče nju je samo Senad a za druge ne zna druga vojska nije dirala. Samo se sjeća Salkić Senada. Ne može se sjetiti izgleda kakvog je bio. Na poseban upit predsjednika vijeća izjavi da je Salkić Senad bio u uniformi i imao je bijeli opasač. Palica je gumena kad udari ona se razvlači slično ko što ima policija samo gumena i veća. Senad je bio pripadnik 5. Korpusa, ne može se sjetiti da li je imao naoružanje, ne može se sjetiti kakve su puške imali ne zna jesu li imali puške.

Svjedok N. J. u svom iskazu datom na glavnom pretresu od 10.03.2022.godine u prisustvu psihologa Mujagić Mirele, navodi da je u jesen 1994.godine živjela u S. zajedno sa svoje troje malodobne djece, da joj muž nije bio kod kuće da ne zna gdje je bio, bio je u Korpusu i u autonomiji i svagdje ga je bilo, nije znala je li živ il je mrtav. Navodi da je optuženog vidjela prvi put taj dan kad je bila sama vani pred sušom i vidjela na glavnu cestu da došo je kamion vojske, pošla je po drva i kamion vojske tu stajao i izašli su i taj Salkić Senad znači iz kamiona je istrčao i niz M. R. njivu došo je do velike vode i preskočio je vodu i došo do nje, dok ga je vidjela on se proderao na nju oči volke iskolačio pitao gdje ti je muž opsovao joj majku autonomašku, rekla je ne znam, on je rekao znaš mene, ne znam, on je nju ošinuo po uhu šakom pleskom, i rekao sad ćeš znati ko sam, lapio ju je tako rekao marš u kuću ona je ušla u kuću pitao je gdje ti je muž, ona je rekla da ne zna. On je za njom ušao izvadio je palicu i udario je palicom po lijevoj strani tukao ju je, ona je stala ukočena nasred sobe, njena su djeca gledala to troje djece na vratima i pobjegli su kod svekrve. Rekli su nane onaj čovjek tuče mamu on je nju istukao i vratio se onaj ga vikao sa ceste Salkić pusti ženu i hajde idemo. Ona je stajala nasred sobe ukočena prozor je bio malo otvoren došla je do zraka. Čula je kod M. R. pomagljevina, od djece nije znala ništa. Bila je u kući do noći nije mogla ukočila se nit je mogla hodati niti stojati stajala ukočena tresla se. Došla je svekrva ona je samo rukom nije mogla ni do vode ni do ništa pitala je šta je bilo rekla je istukao me. Pitala je ko me je istukao rekla je Salkić. Nije ga poznavala to sam prvi put ga taj dan vidjela kad ju je tukao preko riječi sutradan pitala neke su joj žene rekly to je Salkić. Imao je smeđu kosu dugi vrat je bio kosa mu je pala po vratu nije bio visok oniži je malo. Imao je svijetle oči. Bio je u uniformi. Imao je municije na sebi bombi palce nož pušku automatsku one je prema njoj upro pušku rekao gdje ti je muž ona je rekla šta ja znam od muža. Imao je opasač bijeli opasač sa nitnama. Neki ga je vojnik zvao Salkić pusti ženu na miru idemo i on je kad je otišao čula sam kod kuće M. M. pomagljavinu tad su oni tukli i M. M. šta je to bilo tamo otvorila sam prozor da malo dođem do zraka i čula pomagljavinu tamo. Kasnije kad je predveče joj svekrva rekla da idem kod nje na konak a N. F. i N. E. kaže vas dvije tamo na put i čekajte me one su ošle na put udario ih po rukama to sam vidjela kroz prozor to je sve bilo blizo. Ženama su sve ruke bile crne a gotove roditi pitali su ko vam je napravio tu djecu kad nemate muževa. Svjedokinja je bila sva modra najviše ju je tukao po lijevoj strani palicom. Otišla je kod svoje svekrve i prenoćila. Sutradan je došla M. R. 1 ostavila kantu i išla je kao robot vidjela je da je žena plačna rekla joj je bježi vidi šta je Salkić sinoć od mene uradio. To je bilo ujutro djeca su spavala ona je pokazala na leđima modricu da ju je Salkić otjerao u C. 1 i silovao i rekao je da je noćas na nju red. C. 1 je odmah blizo S.. Probudila je djecu uzela djecu i ukrala se u šumu kad je otišla u šumu tamo sam otišla jedno kilometar sa djecom gladni nosila je malo robe, mlađeg je dojila a nije mogla ni dojiti od straha bila je sva potresena. Otišla je u šumu on je došao kod N. F. i pitao je gdje je ova žena to za mene N. F. je rekla da ne zna. Rekao je znaćete vi opsovao im majku autonomašku. Prenoćila je u šumi sa djecom kad je jutro osvanulo djeca su plakala nisam im imala šta dati jesti nisam ponijela i krenula sam svojim roditeljima. 6-7 km pješaka a ja sam nosila troje djece na sebi gladna vode nije imala i došla je tu do prvih kuća i tražila sam od Z. rekla je ona meni N. J. šta je rekla je ne pitaj. Otišla je svojim roditeljima u dvorište majka joj je bila u izbjeglištvu otac bio u A. 1 bila su joj snaha i sestra tu. Oni su vidjeli šta je s tobom gdje si krenula ispričala je tako. U tom je došao C. F. iz B. ta moja sestra se taman bila udala rekla sam joj šta je bilo. Rekao je otjeraću te kod N. u B. rekla sam da neću, rekao je odvešću te u stanicu policije u V. K.. Ta policija je taman došla S. 5 su ih zvali sjedio je portir pitao je gospođu šta ste vi trebali rekla sam šta je bilo rekao je da sačeka dok ne dođe taj policajac koji treba i kad je došao taj policajac ja sam sa njim pričala kroz staklo, rekao je šta je taj Salkić je li on policajac rekla sam šta je on je vojni policajac ali koliko vidim da je on policajac za žene u S. maltretira nas tuče da mi je došlo imam troje djece. Rekao mi je pa odakle je kako se preziva ona je rekla. Ona je rekla ako se ovo ne prihvati imam troje djece ja ću ovo troje djece

baciti u vodu ja kući ne smijem, rekao je kako ne smiješ rekla sam od njega. Prolazilo je vojske svaki dan niko nije tukao nije maltretirao ako zatraže kafu imamo mi iznesemo popiju ako nemamo nikom ništa ali samo da je on zlo nanosio njima u njihovom selu njih pet. Policajac joj je rekao da idem kući sa djecom rekao je da prijavim i ja sam otišao u Policijsku stanicu V. 1 sjedio je M. S. tad je bio u policiji taj joj je policajac dao neki papir i nije znala ni šta je napisano da to dam tom policajcu i da oni moraju izaći. Policajac se nasmijao kao da mu ništa nije rekla izašla iz te PS čupala je kosu pomagala je nije znala kud bi šta bi rekla je sestri da ću da skočim uvodu rekla je da idem kod nje. C. F. ju je dotjerao do sestre i bila sam dva dana tri kod sestre. Došla je svekrva po nju rekla joj je N. J. hajde kući i ona se vratila. Bila je u kući kod svekrve bila je u strahu. Ona je došla kući nije bilo svjetla neko je lupao na vrata kod svekrve svekrva je na prozor rekla N. J. policija ona je sa sećije pala dole rekla sam joj ne javljaj se nemoj govoriti da sam ovdje. Pitali su za nju bili kod njenih roditelja rekli su da je otišla kući. Rekli su da izađe majka joj je rekla da izađe. Policija je bila iz V. 1. Došli su kao da se potpišem na neke papire i rekla je da se na ničije papire neću otpisivati i nije se potpisala. Rekli su da se ti papiri odnose u vezi Salkića nije ni čitala niti potpisala. Salkić je svaki dan imao bijelog jugu kupio šta mu je pasalo i žene maltretirao. Dođe na put ustavi bijelog jugu ja ako metem dvorište i li nešto on više dolazi ovamo i ja pođem djeca pomažu mene maltretira i ode za B.. Ostala je kod svekrve dok joj muž nije došao nije smjela u svojoj kući spavati i sa djecom biti. Muž je došao kad je autonomija pala. Kod nje je bila tetka to večer kad je bila kod svekrve sišla je dole i on je tu noć u nje je brat poginuo sišla je dole pucalo je. Prošlo je nekoliko dana dok nije vidjela M. R. 1 joj nije to saopštila. Svjedokinja je na pitanje branioca izjavila da je cijelo vrijeme boravila kod svoje kuće, istakla je da nije imala problem sa pripadnicima armije na tom području po selu nije bilo osim vojske policije, da je u V. 1 bila PS, ističe da je prijavila Salkić Senada da ju je maltretirao i tukao, ističe da nije smjela potpisati. Svjedokinja ističe da joj je muž bio u 5 Korpusu. Na posebno pitanje predsjednika vijeća svjedokinja je izjavila Salkić kad je došao u dvorište da je na sebi imao vojnu uniformu, oružje automatsku pušku, bombi, metaka za automatsku pušku, imao je i palicu crnu. To je bila policijska polica. Imao je bijeli opasač. Povrede koje je zadobila pokazivala je N. F. komšinici N. E. jetrvi. Na pitanje tužiteljice svjedokinja je izjavila da se nije smjela obratiti doktoru.

Svjedok N. F. kći I. u svom iskazu datom na glavnom pretresu od 31.03.2022.godine je izjavila da je rođena 1963.godine, stalno nastanjena u S. gdje i danas živi. tokom rata je živjela u S. tu se udala, kad se događaj dešavao živjela je u svojoj kući u S. sa svojih troje djece tada malodobne. Suprug nije bio sa njima on je bio na liniji. To je bilo 94.godine. bila je trudna oko sedam mjeseci, vojska je došla u selo 5.Korpus, bilo je više pripadnika ali su se razišli, i prije je prolazila putem ali ništa nisu govorili. Došao je Salkić i tražio mog muža rekla sam da ne znam gdje je, rekao je pa ko te je tako napumpo kad ne znaš gdje je, nije mu ništa odgovorila, rekao joj je izlazi van i marš tamo na put i opsovao joj nanu. Bio je u uniformi zelenoj imao je pušku, opasač je bio ko zeleni tako nešto bijelo zeleni tako nešto ali nisam baš sigurna. Bio je smeđ kao više plav imao je dugu kosu do ramena, i rekao joj je izlazi van. Kad smo otišli na put ja i N. E. ispred M. R. 1 kuće nas je odveo ima glavni put, to je blizo kuće M. M. kuća uz kuću i mi smo tu bile, ne znam koliko smo stajale odmah je došao za nama psovao nam je i pružite ruke onda je izvadio palicu mene je tukao po rukama prvo predo i onda me počeo tući po rukama i jes reko moli se boga trudna si a da nisi vidjela bi svoga boga to mi je isto reko. To četvrto dijete sam rodila 13.marta 95.godine. ja nisam ruku nikako ni držati dok nas je tukao tuke je držala ispružene negdje u visini ramena nešto malo niže. Nju i N. E. je tukao. Kad ih je istukao rekao im je marš kući nazad i one su se vratile. Bilo je vojske prolazila a niko im ništa nije rekao. Dolazio je i kasnije u selo. Dolazio je često i tražio je N. J. ona je pobjegla ja sam rekla da ne znam. Opet je dolazio kod svjedokinje. Zna da je to Senad Salkić zato što joj je rekla M. R. i ove zato što je tukao nji kažu to je Senad Salkić, zato što se on njima predstavio

njoj nije. M. R. 1 jeste prešla rekla Salkić je žena je uzvrnula majice bila je sva poderana plakala je tako nam je pričala i pokazivala. Poslije rata je prolazio ali nije maltretirao nije tukao a prolazio je putom. Nju je istukao jednom više nije. Osjećala je strah, dolazio je noću u selo kod nje, to sam ja samo čula dolazio je kod ovih kod nje nije. M. M. je vidjela od kuće kad su ga ubacili u kamion. Za bol i strah ne traži ništa samo traži da se sve završi nikoga ne okrivljava. Na poseban upit branioca svjedokinja je izjavila da Salkić Senad nije imao kapu na glavi imao je samo kosu do ramena. Primijetio je da su trudne i nije ih tukao po tijelu samo po rukama i ne sjeća se koliko puta. Morala je držati ruke ispružene. Potukao ih i rekao marš u kuću. Niko ih drugi iz vojske nije tukao.

Svjedok N. S. u svom iskazu datom na glavnom pretresu od 31.03.2022.godine je izjavila da je rođena 1972.godine, stalno nastanjena u S. općina V. K., rođena u D. S., u S. se udala prije rata na jedno mjesec dva dana, živjela je u kući sa svekrvom i čovjekom i djecom, jedno dijete sam imala. Suprug je bio u vojsci autonomije, kad se desio događaj suprug nije bio kod kuće, bila je sa svekrom, svekrvom i djetetom. Sjeća se kad je vojska došla i kad je počeo rat da su tražili M. M., svekrva je tamo bila i oni su nju otjerali kući kad su opkolili kuću M. M. i njena kćerka je bila tu kad je nađen M. M. to joj je svekrva rekla. Vojske je bilo puno čitav kamion. Čula sam da su M. M. našli i onda su ga tukli to sam čula od svekrve a i mi smo vidjeli od kuće svoje šta oni rade od njega. To joj je pričala i M. M. supruga, od kuće sam mogla vidjeti kako ga bacaju na neku građu od kuće. Tad su M. M. odveli. Kasnije vojska je dolazila ali nije ta dolazila što su odveli M. M., dolazili su i njenoj kući naveče napadali lupali i to tako. Dolazilo ih je više vojnika dolazilo razvaljivali vrata naveče tražili njihove ljude. Nju je tuklo isto izveo vani ona i svekrva bile same i kćerka, to je bio dan, više je došlo vojske, ušli su u kuću premetali tražili nisu našli nikoga onda su oni psovali. Nju ne zna ko ju je tukao i sad kad bi bio ovdje ne zna nije se predstavio. Jedan ju je tukao palicom, ta tuča je trajala 10-15 minuta, taj vojnik je pitao samo za muža kaže ne znate ništa nećete da kažete tako je govorio. Poznaje N. E., N. F., N. J. sve tri. Sa njima je razgovarala o tuči, i njih je tuklo rekly su kako ih je Salkić tukao, trebala je ona ići na mjesto N. E. a oni su zamijenili N. E. uzeli na mjesto nje. M. R. 1 zna. Ona joj je rekla da je bila silovana bila je kod kuće došla je na bunar i sve im ispričala. Ona je njih sve pozvala i rekla da kao da su one sve na redu. to je bilo jutro. Ona je došla preko njiva to nema blizo smo mi pozvala nas je zna da je došla bosa da nije mogla hodati žena, hladno je bilo, bilo je čudno što je bosa i što je tako došla i kad su je vidjele nisu mogle vjerovati da je to tako bilo sve od nje. Rekla je da ju je Salkić silovao da je o tjerao gore u C. 1 neku i tako. Rekla je da je povrijeđena pokazala im je sve modrice po tijelu svukud je bilo modrice nisi mogao staviti prst da nije bilo modrice tu. Rekla je da će prijaviti policiji ali se bojala opet kao da ne bi opet ponovo došao. Zna da ga je prijavila i da je išla doktoru. Rekla je N. J. da će doći naveče po nju da će napasti nju. N. J. je uzela djecu i pobjegla preko šume svojima. On je došao tražio je nije mogao naći je i po cijelim kućama je tražio. Vidjela sam vojnika koji me tukao ali se ne mogu sjetiti da ga poznam nije se predstavio, nisam smjela gledati u njega nikako od straha oni su tako vikali. M. R. 1 je kasnije umrla prije 3-4 godine baš ne znam datum. Kad je N. J. pobjegla jeste dolazio je Salkić i tražio je zna zato što su dolazili kućama sve premećali njenu svekrvu i nas i onda su to pričali da traže N. J.. Na poseban upit branioca svjedok izjavi da se ne sjeća koje bio taj vojnik koji ju je tukao.

Cijeneći navedene iskaze svjedoka pojedinačno i u međusobnoj povezanosti sud zaključuje da je tačno da je kritičnog dana došlo do dolaska vojske Armije R BiH u mjesto S., gdje nije bilo borbenih dejstava i gdje su se uglavnom nalazili civili, a vojska je došla iz razloga što su saznali da se kući vratio M. M. pripadnik Narodne odbrane APZB kako bi M. M. lišili slobode, odveli u komandu brigade kao zarobljenog pripadnika vojske APZB, te sud zaključuje da je među prisutnom vojskom nalazio se i optuženi Salkić Senad. Sud zaključuje i smatra u

potpunosti dokazanim da je Salkić Senad kao pripadnik Armije BiH koji je u to vrijeme bio u uniformi skupa sa drugim vojnicima nakon što su vikali, galamili, prijetili da se M. M. preda tražili ga u kući i nakon što je isti se predao to jest izašao iz štale gdje se krio, prema M. M. koji je odložio oružje, odnosno koji je kao pripadnik vojske APZB iz iste vojske dezertirao i došao kući primjenjivali veliku silu na način da su istog tukli rukama, nogama, podobnim predmetima kao što su kundek, puška i slično bacali ga na betonsku podlogu, udarali ga nogama dok je ležao, polijevali ga vodom nakon što je gubio svijest, a potom ga odvezli pri komandi brigade a sve se to dešavalo u dvorištu njegove kuće, u prisutnosti većeg broja civilnih osoba, M. M. supruge, zatim komšija i slično.

Na osnovu iskaza navedenih svjedoka koji iskaze sud u potpunosti prihvata, koji iskazi su dati na glavnim pretresima s tim da je sud cijenio iskaze pojedinačno, cijenio u njihovoj međusobnoj povezanosti sud zaključuje da je nakon što je M. M. pretučen i odveden u komandu brigade na mjestu je ostao optuženi Salkić Senad, koji je otišao do dvorišta kuće N. J., koju je pitao gdje joj je muž, a nakon što je dobio odgovor da ne zna N. J. tukao otvorenom šakom, zatim palicom po cijelom tijelu, a potom je otišao do kuće N. E. i N. F. koje su bile trudne, doveo ih na put da bi N. F. udario otvorenom rukom u predjelu desnog uha, natjerao ih da ispruže ruke obadvije i gumenom palicom ih tukao po rukama, s tim da su iste bile u visokom stupnju trudnoće, što je optuženom bilo poznato i vidljivo, te je istima i rekao da niste trudne više bi vas tukao, a potom je optuženi vratio se do kuće M. M. da bi njegovoj ženi M. R. govorio dobro me zapamti ja sam Senad Salkić iz Č. pri tome je više puta udarao palicom u predjelu leđa, ruku i nogu i to u prisutnosti njenih šestoro djece.

Svi saslušani svjedoci u potpunosti su potvrdili svoj status to jest da su one bile civili, da je Salkić Senad bio u uniformi pripadnik Armije BiH, da je kod sebe imao gumenu palicu, da je bilo naznake da je on vojni policajac prema nekakvim posebnim obilježjima na kaišu i slično, svi su ga identično opisivali kao nižu osobu, duže svjetlije kose, te su svi svjedoci povodom navedenog kritičnog događaja koji se desio 17. novembra 1994. godine u pogledu bitnih radnji i postupanja optuženog u pogledu načina izvršenja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret to jest njegovog postupanja prema civilima prije svega postupanje prema M. M. koji je ranije pobjegao iz vojske APZB došao svojoj kući odložio oružje i koji je u vrijeme postupanja također po stajalištu ovog suda bio civil, a zatim postupanjem prema N. J. na način da je istu tukao, što je kod iste prouzrokovalo velike patnje i povrede tjelesnog integriteta, zatim postupanje prema N. E. i N. F. civilima-ženama koje su bile u viskom stadiju trudnoće što je znao i vidio, nečovječno postupao i mučio ih na način da ih je udarao palicom po rukama više puta i nanosio im povrede tjelesnog integriteta i zdravlja, a također i prema M. R. koju je više puta palicom udarao u predjelu leđa i ruku u prisustvu njenih šestoro djece što predstavlja nečovječno postupanje i nanošenje povreda tjelesnog integriteta i narušavanje zdravlja.

Ovakvim postupanjem optuženog prema oštećenima koji su isključivo civili ostvaruju se sva bitna obilježja bića krivičnog djela koje su optuženom stavlja na teret to jest krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Optuženi je osporavao u potpunosti svoje djelovanje i postupanje kritičnog dana prilikom privođenja M. M. stoga je odbrana u tom pravcu izvela slijedeće dokaze:

Optuženi Salkić Senad u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu od 31.05.2022.godine je izjavio: bio je angažiran u proteklom ratu kao pripadnik Armije BiH 505.brigadi kao vojni policajac u komandi brigade. bila su tri odjeljenja u vodu od 9 ljudi, na čelu voda je bio zapovjednik komandir voda vojne policije njemu je komandir bio u periodu 94 I. E. nažalost

poginuo je. Kao vojni policajci dužnost im je bila obezbjeđivanje komande, komandanta, privođenja, učestvovanja u borbenim dejstvima i kontrola saobraćaja obezbjeđenja putnih komunikacija, vod vojne policije pri brigadi je bio, u brigadi je bio vod vojne policije sveukupno sa komandrom i referentom oko 30 ljudi tu negdje. Bataljoni jesu imali svoju vojnu policiju ali on nije bio u bataljonu, ne zna komandir voda od koga je primao naredbe. 17. novembar 94 godine je bio raspoređen u putnoj komunikaciji obezbjeđenje putne komunikacije B. V. 1. Tad su bile i najžešće ofanzive su i vođene od strane autonomije četnika ne zna ni on najžešća dejstva su se dešavala u tim periodima. Sjedište brigade tad novembar 94 godine je bilo u B. u hotelu sad E. prije R. 2 bio. U hotelu je bilo zarobljenih pripadnika približno nešto oko 80. Dovođeni su autobusima bila je pratnja autobus kad je prevezio i bila je pratnja policije da nemaju nesmetan prolaz zaštitu su imali. U to vrijeme nije bio angažiran u selu S.. Nije dolazio privatno u S. ni u uniformi ne. Nije učestvovao u privođenju M. M. to je čuo ali to nije uradio nije učestvovao u njegovom hapšenju. U premlaćivanju žena nema nikakvo učešće niti ih poznaje niti M. M. niti M. M. snahe žene ne zna. Nije silovao bilo koje osobe. Kući je išao sa golfom ako je imao goriva to je bio golf dvica crvene boje, nije imao uredna stakla bila su razbijena oblik im je s trakom bio izudar sav, ne zna ni vlasnika kad je izuzeto vozilo tad ga je prijavio u komandu bezbjednosti. Oktobar 95 to je operacija S. 6 95 bio sam u toj operaciji cijelo vrijeme čitav vod vojne policije je bio u pratnji brigade na IKM i ujedno učestvovanje u borbenim dejstvima. IKM u S. 6 95 godine više je bilo kako se napreduje naprijed od J. su počeli pa gore L. P. čak šta više misli da je i M. 3 obuhvaćen u tom periodu. Kako se išlo naprijed pomijerao se i IKM i vojska i jednostavno on nije kopao rov nije bilo previše zadržavanja. Dopust nisu dobivali pošto su bila ratna dejstva moglo se otići kući ali je bilo problem kako doći do kuće čim doći onda se moralo ostati gore po 10-15 dana. Borbe su stale u oktobru 95. godine. Vraćali su se tačan datum ne može reći ali može reći da je oko 20-tog oktobra da su se vratili nazad po rasporedu u hotel, neki su bili u Č. neki su bili u školi u Č. po bataljonima. U oktobru 95 nije bio u S.. Lice Č. Z. upoznao ga je kad su došli autobusom njih možda 50-80 koliko je bilo kad ga je vidio krvavog kad je izišao iz autobusa pitao ga je šta mu je bilo odgovor je dobio da je dobio batine u 506. V. K. brigadi bila smještena u V. 1 u hotelu. M. M. ne poznaje. Iako je bio zarobljen to bi mogao poznavati neko koje bio zarobljen sa njim. U to vrijeme mi je bila smeđa kosa. Protezu ima a prethodni su bili rašireni i malo izbočeni naprijed. Uniformu je sebi uzeo original američku kupio je, američki kaiš zeleni platnjeni, imao je prsluk i to crni prsluk i nosio je rolke majice na prsluku je pisalo T tako je tvornički bilo. bio je komandir drugog odjeljenja. Na vrijeme je izvršavao zadatke nije bilo primjedbe na njegov rad. Na poseban upit predsjednika vijeća svjedok je izjavio da su imali oznake vojne policije na uniformi B., ta oznaka je bila na rukavu, bio je amblem i pisalo je 5050 viteška motorizovana brigada i dole onda ispod vojna policija. Prilikom djelovanja vojna policija kad je išla na zadatak ili u borbu morao je imati pušku, on je dužio crnu pušku ne zna naziv mala rumunka jeste automatska puška dugi model, na rasklapanje. Pištolj je dužio i nosio ga je u futrolji. Futrola je bila žute boje. 94. godine nije nikad bio u mjestu S.. kad dođe do povratka pripadnika APZB iste kako ih vojska zarobljava iskuplja ih u jedno mjesto, iste privodi vojna policija ukoliko ima saznanja. Kad se daje izjava bezbjednosti da li je tu vojna policija sve zavisi od okolnosti. U oktobru 95 je bio u obezbjeđenju IKM učestvovao u borbama S. 6 95. tad komandant 505 viteške brigade je bio J. S. major misli da je bio po činu zamijenio rahmetli komandanta kad je poginuo. 505. da li je učestvovala kao brigada ili je bila pridružena nekoj drugoj brigadi precizno ne zna ali je bilo sadejstvo možda 501. 502 511 sa 505 udarnički kretalo se prema S. M. u oslobođanje S. M.. Rekli su kolege da ga je neko prijavio za silovanje kolege vojni policajci u komandi u V. K. policiji V. 1 V. K. tako nešto. Ne zna kako su oni to čuli. Otišao je direktno sam da se prijavi policiji. Otišao je kod glavnog najavio se na portirnici. Išao je prije supruge. M. R. 1 nije znao nikako. Sa njom nije nikada razgovarao licem u lice niti ju je ikad vidio. Na pitanje tužiteljice svjedok ističe 94 i 95 dok je bio u vojnoj

policiji nije vršio bilo kakva privođenja u S.. Ni službeno ni neslužbeno nije bio u S.. za to da ga je neko prijavio ne zna ne može se sjetiti perioda zna da je došao kod žene a saznao je od svojih policajaca ne može se sjetiti period, u toku operacije 95 tad je i saznao od svojih kolega policajaca koji je neko možda bio na odmoru kod kuće dan ili dva tad sam saznao, Ne može precizno reći gdje je to saznao. ne može se sjetiti kad je posjetio gospodina A. F.. Zna da mu je rekao da se priča da je prijavljen dobio je saznanje da je to tako. Kad je došao na razgovor A. F. mu je rekao da jeste prijavljen, nije ga pitao ko ga je prijavio on njemu nije rekao ni ime ni prezime samo da jeste prijavito sa strane ženske osobe, nije uzimao izjavu, nije rekao da će biti pozvan na razgovor ništa, onda je to saopštio svojoj supruzi, ona je odmah nakon jedan dan otišla u policiju kad je on otišao u S. M.. Kad su završena dejstva u oktobru početak novembra 95 ne zna tačno kad je demobilisan kad su se vratili prestala su sva dejstva možda je bio u hotelu u B.. vojska je bila samo u hotelu R. 2 cijela brigada komanda brigade nijedno drugo mjesto za njegovo znanje. Na pitanje predsjednika vijeća čime je išao na G. i vraćao se istiće ako je krenuo kamion ili auto komandir odredi jedan dvojica hajte kući i vraćajte se nazad, tad je komandir bio M. S. 1. IKM je bio do njih je bila 501. 502 siguran je da je 505. bila jer je bio u toj brigadi.

Svjedok Ć. Z. sin O. je na glavnom pretresu održanom dana 25.08.2022.godine izjavio: Tokom rata 94 godine je bio angažiran u AP ZB u trećoj četi prva brigada, u novembru mjesecu išli su da zauzmu položaj 5.Korpusa da probiju liniju, tad je bio u H. 2 u P., imali su obuku 21 dan, medicinski tehničar je po struci pa je prvu pomoć obučavao momke, prema Bosni su krenuli naveče oko 4 sata poslijepodne, tu je došao A. F. 1 održao govor i došao još neki pukovnik i došao je K. 2 dotjerali ih u K. 3 na H. 2 strani prešli pješice iza leđa 5.Korpusu došli na M. B. ta četa i tu su se predali, svi su se predali njih oko 84 ili 85. nije komandir čete se vratio nazad to je bio M. S. 2. M. M. poznaje on je bio njegov pomoćnik. I on se predao zajedno sa njim. nakon predavanja su otišli u V. 1 tu ih je preuzela komanda 506. neke je tuklo neke nije on je bio tu tučen komšija prvi ga je tukao i naredio da ih tuče njih 15-20 onda su otišli za B. autobusom. tu je bio i M. M. sa njima. M. M. je bio u V. 1 pretučen. Autobusom su otišli do B. pred hotel u zatvor. Salkić Senada je upoznao u B. drugi dan kad je naišao pored njega vidio da je sav krvav pitao da li treba doktor pomoć da mu pomogne rekao je da ne treba, poslije ga nije vidio dugo vremena. Bio je tri mjeseca u zatvoru a za M. M. ne zna on je isto bio preko tri mjeseca. Potpisali su amnestiju i otišli na liniju on je otišao u H. 3 i bio bolničar bio do kraja ranjavan 4 puta sad je ratni vojni invalid. M. M. je potpisao isto i otišao u prvi bataljon u 505. Poslije rata je radio sa M. M. on je bio portir Agrokomerca nekad ga poveze do V. K. poznavao je i njegovog oca, zna i gdje je kuća M. M. i bio je kod njega bio je dobar sa njim. M. M. nije nikad spominjao Salkić Senada. Na poseban upit tužiteljice svjedok je izjavio da ih je zarobljeno 86 od strane 505.brigade pješice su išli za V. 1 pratila ih je B. 505. do komande. U V. 1 je bila komanda 506. to nije bio pritvor to je bila jedna grupa ljudi koja je samo dočekivala i tukla ispitivala i slala dalje. Vani su ispitivali u hotelu u V. 1. Svi su prebačeni u hotel R. 2 tad ne zna ko ih je pratio uglavnom bila je vojska. Nisu ti ljudi koji su nas dočekali u V. 1 dva tri vojnika ih je pratilo do B. oni su bili razoružani. Ne zna dali je M. M. ispitivan u V. 1 tamo je bio Ć. H. koji je vodio on je sve ispitivao on je bio glavni i ispitao svih 86 koga je htio njega jeste, otišli bosí za B. zna da su ga pretukli neki K. 2 i neki M. 4 brada tu ih je premlatio on je bio sav ranjen. Bio je jedan autobus. M. M. je isto bio u autobusu nije primijetio na njemu povrede nije se ni okrećao rasnije ga je vidio u R. 2 isto bio pretučen tad je vidio drugi dan. Drugi dan je vidio i Salkić Senada on je bio vani hodao je ja sam naišao pitao me šta mi je nije ga poznavao od ranije pitao ako mu treba doktor. Samo on mu je ponudio pomoć tu je bilo još vojnih policajaca on jedini koji mu je prišao i pitao. Bilo je tu pretučenih i tu veče u B. isto su tukli ugašena svjetla ne zna koje šta je. Tu je bio jedan doktor H. J. umro je isto je bio zarobljenik on je njih previjao kolko je mogao. Drugu noć je došao doktor Š. 1 i

doktor sa L. u zatvor svijju ispregledao da za temperaturu lijekove dao im prvu pomoć. Upravnik zatvora je bio N. Z. njega nije vidio vidio ga je u S. 7 na sudu. Upoznao je sve policajce osim Salkić Senada bilo ih je 15-tak oni su se smjenjivali ne sjeća se imena. nakon tri mjeseca je zapamtio dosta ih imenom i prezimenom T. V., T. umrlo ih je 5-6 nji je zapamtio. Na poseban upit predsjednika vijeća svjedok je izjavio da su iz H. 2 krenuli iz P. kamionom bilo je pet kamion čitav bataljon vojske četiri čete ljudi, bataljon je išlo se na G. 1, M. B., V. G., P. 1 jedni R. 4 jedni prema V. K. T. 1, bataljon je komplet došao, on je bio bataljonski bolničar, kad su došli na M. B. bili su pred linijom 5.Korpusa, to je bilo 94 godine mjesec novembar 16 ili 17 to je dobro, zapamtio. nije bilo borbe oni dole su se borili oni su se predali 86 njih je potpisalo amnestiju, taj dan nije bilo borbi niko nije ranjen niko nije poginuo niko nije pucao, došli su da se bore predali su se oružje odložili i pješice došli u V. 1. Niko ih nije usput tukao u V. 1 su ih tukli i u B.. B. V. je bio u 505. Na pitanje branioca izjavio je da je predavanje bilo u pet sati poslijepodne a došli su u pet sati ujutro na cilj gdje trebaju doći. Svi su se predali samo nije komandir čete. U B. su stigli 7 - 8 sati naveče u V. 1 su bili jedno dva sata.

Sud je cijenio navedene iskaze u njihovoj međusobnoj povezanosti i pojedinačno, te u konkretnom slučaju sud ne prihvata da je M. M. kako je to navedeno zarobljen sa većom grupom ljudi, odnosno pripadnika Narodne odbrane APZB, te da su isti autobusima prebacivani u komandu brigade, te iskaz svjedoka Č. Z. sud ne može prihvatiti kao vjerodostojan i tačan iz razloga što u konkretnom slučaju svi ranije saslušani svjedoci potvrđuju dešavanja u pogledu M. M. u njegovom dvorištu kada se predao ispred svoje kuće stoga poseban iskaz svjedoka Č. Z. da se u autobusu u kojem bi se nalazilo i 86 ljudi pripadnika vojske APZB nalazio i M. M. i da je on primijetio da M. M. nema bilo kakvih povreda na sebi, ovaj sud ne prihvata iz razloga što u konkretnom slučaju svi raniji svjedoci su potvrdili suprotno i primjedba tužiteljice je u potpunosti osnovana da se u autobusu u kojem se nalazi 86 ljudi koji su zarobljeni i transportuju se prema komandi brigade ili drugom mjestu u kojem će biti smještene ovakvi detalji kakve je iznosio sam svjedok se vrlo teško mogu primijetiti i zamijetiti gotovo nikako, te iskaz ovog svjedoka sud smatra iskonstruisanim i unaprijed pripremljenim.

Na glavnom pretresu održanom dana 21.04.2022.godine pročitana je iskaz svjedokinje M. R. 1 rođene K. 1 kći F. kojeg je dala pred Tužilaštvom Bosne i Hercegovine pod brojem T20 0 KTRZ 0010754 15 od 26.01.2016. godine gdje je ista izjavila: Rat me je zatekao u našoj kući u S.. Živjela sam sa mužem, svekrvom i zaovom, imala sam jedno dijete i bila sam trudna sa drugim. Kad je rat započeo moj muž je bio pripadnik Armije RBiH, kad se osnovala Autonomija on je prešao u redove Autonomije, njega niko nije ni pitao, uglavnom su svi muškaci iz V. K. prešli u Autonomiju. Čim je osnovana Narodna odbrana Zapadna Bosna, mislim da je to bilo 1993. godine, moje mjesto S. je bilo pod kontrolom Narodne odbrane. U selu su bile samo žene i djeca. Padom Prve autonomije u naše selo je ušla vojska Armije RBiH i oni su tu ostali do kraja rata. Moram napomenuti da su osnivanjem Druge autonomije, ne mogu se sjetiti kojeg datuma, za nas u selu počeli problemi. Vojska Armije R BiH je dolazila, ukoliko bi našli muškarca u selu tukli bi ga i odvodili negdje, ja stvarno ne znam gdje, mislim da su u neku policiju ili tako nešto. Na pitanje: Šta se dešava padom Druge autonomije? Svjedokinja odgovara: Padom Druge autonomije, počeli su veći problemi za mene. Čula sam i vidjela kada su vojnici maltretirali i tukli žene po selu. Živjelo se u velikom strahu, ispitivali su nas za naše muževe te nagovarali nas da im poručimo da se vrate kućama. Negdje u desetom ili početkom jedanestog mjeseca 1995. godine, znam da su se kukruzi brali po selu, naveče oko sedam-pola osam sati u našu kuću je ušao naoružan sa puškom i u vojnoj uniformi vojni policajac Senad Salkić. Ja sam bila u kući zajedno sa mojom svekrvom M. F., zaovom koja se vodi pod pseudonimom N1 i maloljetnom ćerkom A. 2, sjedili smo u kući i stavljali rakijske

obloge svekrvi na ruku jer se taj dan povrijedila, u kući su bile upaljene svijeće tako da smo ga mogle prepoznati. Salkić Senad je ušao u kuću i zagalamio na nas govoreći da nam psuje majku autonomšku, udario je šakom od sto, te pitao gdje su nam ljudi i što pijemo rakiju. Salkić je naredio meni da izađem u hodnik a on je ostao još u kući gdje je galamio na svekrvu i zaovu. Ja sam izašla u hodnik i čekala. Kada je Salkić izašao iz dnevnog boravaka rekao je meni da moram poći sa njim u B. da dadnem izjavu. Ja se nisam stigla ni obući veće onako u majici sam izašla sa njim a on mi je naredio da sjednem u njegov auto, marke "jugo" bijele boje, i krenem sa njim. Čim smo krenuli od kuće ja sam vidjela da ne idemo prema B. već da idemo prema Z. 1. Čim je krenuo sa vožnjom Salkić je uzeo i otvorio limenku pive i nagonio me da pijem, ja sam to odbijala a on je pokušavao da mi na silu ugura limenku u usta i tad mi je povrijedio gornju usnu. Kada smo došli do mosta Salkić je skrenu prema mjestu C. 1, gdje je ne naseljeno. Kada smo došli do mjesta zvanog "B. 1", skrenuo je sa puta i zaustavio vozilo na livadi pored neke bandere. Kada je Salkić parkirao auto naredio mi je da se raspnem, jednom me je udario pleskom-šakom po licu. Pištolj je stavio ispred volana a pušku je stavio na zadnje sjedište, držao je policijsku palicu u jednoj ruci i poigravao se sa njom dok sa se ja raspnemala. Ja sam skinula majicu, dimije i donji veš sa sebe, samo je grudnjak ostao na meni. Kada sam se ja raspnemala Salkić je izašao iz auta skinu se te stavljao svoju robu preko volana, ostao je u samo u majici. Kada se raspnemio ušao je u auto i oba prednja sica je oborio u ležeći položaj. Tada je legao na mene i stavio mi svoj polni organ u moju vaginu i krenuo me silovati snažno gurajući svoj polni organ u mene. Tri puta je svršio u mene a za to vrijeme nije silazio sa mene već se odmarao na meni a meni nije davao da ustanem. Obzirom da je bio grub i da se izivljavao na meni ja sam nekako opirući se dospjela između sjedišta i vjerovatno sam na ručicu od ručne kočnice ili na šeraf sa kojim se sjedište spušta, povrijedila leđa i tek sutradan sam vidjela da je na leđima ogromna modrica i ogrebotina, gdje i dan danas imam vidljiv ožiljak. Ja ne znam koliko je sve to trajalo bila sam u šoku i isprepadana, bojala sam se da će me odvesti i svezati za drvo u šumi koja je bila u blizini. Nakon što se Salkić zadovoljio naredio mi je da se obučem što sam ja i uradila a on je izašao vani iz auta i obukao se. Kada sam se ćutke spremila Salkić je sjeo u auto i reko da me vodi za B.. Kada smo krenuli vidjela sam da me vozi prema kući, na pola puta do kuće me je pitao da li je bilo dobro? Ja sam samo klimnula glavom. Tada je Salkić pogledao prema kući moje komšinice N. J. i rekao da je ona sljedeća na redu. Kada smo došli do moje kuće zaustavio je vozilo i naredio da pođem do moje jetrve, čija je kuća odmah iznad moje i donesem njegovu duksaricu. Ja sam došla u dvorište gdje sam vidjela moje obje jetrve S. 8 i M. Š.. Njihovi muževi su bili u inostranstvu i nisu bili ni u jednoj vojsci, ali njih dvije i njihove porodice su bile za korpus, i vojska Armije je često kod njih bivala po kafama i ručkovima. One su pitale šta je bilo, ja sam im rekla da Salkić traži neki duks. M. Š. je otišla u kuću i donijela njegov duks i ja sam uzela duks i odnijela Salkiću. Nikad mi poslije jetrve nisu rekle otkud njegov duks kod njih, a M. Š. je umrla a ja to nisam saznala. Kada sam došla do njega on mi je naredio da ponovo sjednem u auto, da me vodi u B., što sam ja i učinila. Kada sam sjela u auto Salkić je krenu prema B. ali je odmah blizu kuće skrenuo u majdan i parkirao auto. Tada mi je naredio da se skinem od pasa dole, što sam ja i učinila. Salkić je otkopčao svoje hlače spustio ih do koljena, skinu i donji veš. Zatim je oborio moje sjedalo u vozilu, legao na mene i ponovo me silovao. Snažno je ugorao svoj polni organ u moju vaginu. Silovanje u majdanu je vremenski kraće trajalo od prethodnog silovanja ali me je više boljelo a i Salkić me tu više stiskao i skako po meni, bio je još grublji nego prije. Nakon što je svršio u mene i zadovoljio se ustao je i izašao iz auta i obukao se. Ja sam tada vidjela da sam prljava od sperme, koja je bila po stomaku i butinama, a osjećala sam jake bolove. Salkić mi je naredio da se obučem što sam ja i učinila. Upalio je auto i povezao se prema mojoj kući. Kad smo došli do kuće Salkić mi je naredio da idem u kuću i da kažem zaovi pseudonimu N1 da izađe i dođe do njega da mora dati izjavu. Ja sam ušla u kuću, bilo je nešto prije ponoći i vidjela N1 i majku

koje su me čekale. Tada sam rekla N1 da je Salkić zove i ona je otišla prema njemu, gdje je sjela u njegov auto i otišla ka njim. Ja sam ušla u kuću gdje je bila svekrva i mala kćerka. Svekrva me je pitala šta je bilo i ja sam joj rekla sve šta je bilo. Čerka je stalno plakala skoro čitavu noć, ja sam se okupala i čekale smo N1, koja je došla kući tek pred zoru. Kada je N1 došla svekrva ju je pitala šta je bilo N1 je počela plakati i rekla nam da ga ju je Senad natjerao da ga okupa, rekavši joj da sam ga ja isprljala a da ga ona mora okupati. N1 ništa više nije pričala samo je plakala. Na pitanje: Objasnite nam kako ste poznavali Salkić Senada? Salkić Senad je u vrijeme Druge autonomije stalno patrolirao u našem selu, skoro cijelo selo ga je poznavalo, a naročito se isticao u maltretiranju mještana, svi su o njemu pričali, bio je najoozloglašeni od vojnih policajaca. Naročito sam ga zapamtila kad je došao po mog najstarijeg djevera M. M., koji je inače bio pripadnik NOAPZB ali je početkom Druge Autonomije pobjegao i od njih i krio se u sijenu u štali. Salkić Senad i još neki njegovi vojni policajci iz B. su došli da traže djevera M. M., pa su ga i našli tu u sijenu, počeli su tući i njega i njegovu ženu M. R., a potom su ga odveli u zatvor u B., nakon čega je pristupio Armiji RBiH. Znači, tog dana sam dobro zapamtila Salkić Senada, i skoro su ga svi znali jer se on najviše isticao u tući. Vidjela sam ga i poslije ovog događaja nekoliko puta, i svi smo se krili kad bi čuli da je u selu. Salkić je imao svijetlu, malo dužu kosu, uvijek je nosio traku oko glave, bio je nizak. Vidjela sam ga dva puta poslije rata, jednom sam bila sa svekrvom u V. 1 i on joj je reko kako si nane, a mene nije ni pogledao niti mi se obratio. Na pitanje: Jeste li kome ispričali i prijavili da vas je Salkić Senad silovao? Ja sam odmah sutradan nakon što me Salkić silovao otišla do kuće N. J. i rekla joj šta sam preživjela te joj kazala da se mora kriti jer je Salkić Senad rekao da je ona na redu. Takođe sam ispričala svojim konama N. E., N. S., N. R., N. F., i možda još nekoj ali se sad ne mogu sjetiti. Pošto sam s njima svaki dan radila na njivi, bile smo bliske i sve sam im ispričala, pokazala sam im svoje modrice po tijelu odnosno na licu, leđima i po nogama šta mi je napravio. Kad se muž vratio u selo i njemu sam ispričala sve ovo. Treći dan nakon što me je silovao ja sam otišla u V. K. u policiju i ovo prijavila. Ja ne znam da li je to bila policija, vojna ili civilna, sve sam im ispričala, oni su mi uzeli izjavu koju sam potpisala i onda su me poslali doktoru ginekologu. Ja sam otišla kod doktora K. E. koji je bio ginekolog u domu zdravlja V. K.. On i medicinska sestra A. 3, ne znam joj prezime, su me pregledali i ginekološki a i pogledali su mi modrice i ožiljak na kičmi. Dali su mi nalaz i ja sam taj nalaz odnijela u policiju. Međutim, nakon ove moje prijave, možda mjesec poslije mojoj kući je došao Salkić Senad sa još jednim policajcem i još jednim muškarcem u civilu za kojeg mislim da se zove Č., tako mi je svekrva rekla da se zove jer ga je ona poznavala. Salkić Senad je ušao u kuću a ova dvojica nisu ništa pričali i ostali su ispred kuće. Salkić me je uhvati snažno za ruku i gurnu u sobu i rekao mi da zna da sam ga tužila, rekao mi je da moram povući tužbu ili prijavu ja ne znam tačno kako se to kaže, rekao mi je da ne želi ići u zatvor zbog mene. Ja sam ga pitala šta hoće od mene, neka odgovara za ono što je uradio. On mi je rekao da moram milom ili silom potpisat neke papire, ja sam rekla da neću a on mi je rekao da može i mene i dijete noć pojesti. Nisam se plašila za sebe, moj je život ionako uništen nakon ovoga, ali me je bilo strah za moje dijete i njen život, i ja sam potpisala te neke papire koje mi je dao, rekao mi je da su to papiri kojim ja povlačim tužbu protiv njega. Nakon ovoga više me niko nije pozivao i pitao za ovaj slučaj, tek sam ja prošle godine kada sam čula i vidjela na internetu da je Salkić Senad uhapšen zbog ratnih zločina koje je počinio i ja odlučila da ga ponovo prijavim da je on i mene silovao a do tada sam mislila da je on zaštićen i da mu ne može niko ništa. Na pitanje: Kako se danas osjećate nakon svega? Svjedok odgovara: I poslije ovoliko godina svaki put kad pomislim na to jeza me hvata i zato se trudim da zaboravim iako je to nemoguće. Strašno je ovo doživjeti, stalno pijem tablete za smirenje.

Na glavnom pretresu održanom dana 21.04.2022.godine pročitano je iskaz svjedoka C. F. sina H. 1 a radi se o Zapisniku o saslušanju svjedoka tužilaštva Bosne i Hercegovine T20 0 KTRZ 0010754 15 od 30.11.2016. godine, u kojem iskazu je isti izjavio: Početkom rata u BiH, ja sam radio u S. 9 i kada sam došao u BiH, nisam se mogao vratiti za S. 9 i ostao sam u B.. Mobilisan sam u 505. Brigadu u jedinicu veze, obezbjeđivao sam centar veze na R. 5, sve do kraja rata, kada sam demobilisan. Pitanje Poznajete li N. J.? Svjedok odgovara: N. J. poznajem, ona je sestra od moje supruge H. 4. Upoznao sam je tokom rata jer sam se tada počeo zabavljati sa mojom suprugom, odnosno njenom sestrom. Na pitanje: Šta vam je poznato o dešavanjima u S., gdje je živjela N. J. i da li Vam se nekada žalila na tretman vojne policije prema civilima u S.? Svjedok odgovara: Poznato mi je da su pojedini pripadnici vojne policije, među kojima se isticao vojni policajac Salkić Senad, kojeg sam dobro poznavao jer smo jedno vrijeme radili zajedno u drvnoj industriji ŠIPAD, a radili smo za vojsku, odlazili u selo S., u kojem su za vrijeme druge autonomije, ostale same žene sa djecom i starci, dok su uglavnom svi vojno sposobni muškarci bili vojno angažovani na strani Autonomije a neko u Korpusu. Moja svastika N. J. mi se žalila i pridala da Salkić Senad dolazi u selo, da maltretira žene, da im otkida jagnjad i stoku. Svastika mi je pričala da ih je tukao, čak i neke žene vodio u komadu u R. i još negdje i tjerao ih da ga kupaju i još neke neugodne stvari je radio ženama. Svastika mi je pričala da je M. R. 1 silovao. Meni je moja supruga pričala kako joj je N. J. jednom pokazala modrice na leđima, koje joj je naneo Salkić Senad palicom. Jedne prilike je N. J. došla do moje supruge H. 4 u Z. 1, kada sam se ja tu zatekao. N. J. je došla sa svojom djecom sva uplakana i pitala ima li ikakva zaštita i spas od Salkića, rekla mi je da su joj neke žene ispričale da Salkić planira doći i po nju. Ja sam joj rekao da ne znam kako da joj pomognem, nego da odemo i prijavimo to u policiju. Ja sam upalio auto i odveo sam N. J. u V. K. u policiju. N. J. je ušla u zgradu policiju u V. K., i prijavila Salkića ali meni nije poznato kome je ona prijavila i sa kim je razgovarala. Nakon što je završila u policiji, vratio sam je u V. 1 gdje smo ponovo svratili u policiju, gdje je N. J. ponovo ušla u policiju. Kada je N. J. završila u policiji u V. 1 odveo sam je kući. Nije mi poznato šta se dalje dešavalo sa njenom prijavom. Na kraju potpis svjedoka i ovlaštenih lica.

Svjedok K. S. je na glavnom pretresu održanom dana 21.04.2022.godine izjavio: Sjeća se da je davao dosta iskaza ne zna ni broja, nakon podsjećanja tužiteljice da se radi o osobi M. R. 1 gdje je on izrio ginekološki pregled njen 23.10.1995.godine i tad vam je predložen liječnički izvještaj ona je predložila određene činjenice i on je sačinio izvještaj o ginekološkom pregledu. Tužiteljica je predložila svjedoku izvještaj. Nakon toga izjavi da izvještaj liječnički kojeg ima pred sobom potvrđuje da ga je on sačinio i potpisao osobnim čotpisom u to vrijeme je bio mr medicinskih znanosti. U to vrijeme je radio u Domu zdravlja V. K. kao ginekolog, radio je u hitnoj medicinskoj pomoći i vodio je odsjek za hitnu hirurgiju. U tom periodu rata njemu su se obraćale zlostavljane žene u velikom broju. Liječnički izvještaj kojeg ima ispred sebe napisan je u tri dijela prvi dio to su osnovni podaci o gospođi M. R. 1 koja je rođenagodine u K. 4 od oca F. i majke A. 4 djevojački K. 5 koja živi u S. broj kuće je bb i općina V. K.. Navela je da ima 4 razreda OŠ da je majka dvoje maloljetne djece i da živi u drugom braku. Iz anamneze ono što mu je ona rekla na osnovu postavljenih pitanja što je uobičajeno dolazi radi utvrđivanja povreda navodno nanesenih prilikom silovanja prije od osam dana. Da, mogu. Ovaj liječnički izvještaj kojega ja imam ispred sebe on je napisan u tri dijela. Prvi je dio to su osnovni podatci o gospođi M. R. 1 koja je rođena-te godine u K. 4 od oca F. i majke A. 4 djevojački K. 5, koja živi u S. broj kuće je bb i općina V. K., nadalje ima 4 razreda osnovne škole, majka dvoje djece i to maloljetne i da živi u drugom braku, iz anamneze ono što mi je ona rekla na osnovu postavljenih pitanja što je kod nas uobičajeno dolazi radi utvrđivanja povreda navodno nanesenih prilikom silovanje prije od 8 dana, te povrede sam opisao ovako kako je ovdje napisano na lijevoj strani krilne kosti smjer oguljotine veličine 3 centimetra, koja

je pokrivena sa krastom, bez okolne traumatizacije, što bi odgovaralo upravo da se povreda desila prije 8-10 dana s obzirom na ovu krastu koja se nalazila, druge povrede se ne pronalaze niti se dobivaju u iskazu od strane imenovane. Iz ginekološkog statusa, pristupio ginekološkom statusu znači na pregledu nalaz palpatorni i nalaz u spekulima je bio uredan, znači ručni nalaz, nalaz da se vidi ulazni dio u rodnicu i naravno rodnički dio koji je sastavni dio maternice koja se nalazi u trbušnoj duplji. Pregled je izvršen na zahtjev imenovane, navodno je i obavijestila nadležnu policiju, primjerak od nalaza se daje izravno imenovanoj osobi i ovdje je navedeno kada je pregled izvršen i to je on potpisao i taj nalaz je osobno primila pacijentica koja je bila kod njega na pregledu. Naveo je da povrede mogu nastati padom, a mogu nastati i trenjem, a to trenjem ili striženje koje može nastati povlačenjem u tom smjeru u kojem je navedena i sama oguljotina na toj strani ovaj te krilne kosti to je ta kost koja se spaja gornji ekstremitet nadkoljenica. Kad je u pitanju narušavanje integriteta kože uvijek može mogu biti dvije stvari, prva stvar može biti tvrdi predmet, a može biti i neka mehanička sila koja stvara, toplotnu energiju i ta toplotna energija može da izvrši desformaciju ili ostranjenjem površnog dijela te kože, naveo je kad se stvori krasta znači da je to dublje oštećenje, to nije površno, jer koža ima devet slojeva, ispod kože se nalazi potkožno tkivo, iza potkožnog tkiva nalazi se mišić, ispod mišića se nalazi fascija koja je potpuno dublje tok same krilne kosti. U konkretnom slučaju ovdje se može reći da je srednje jaka sila da li sila povlačenja, ili sila udara, o tome se ne može izjasniti u cijelosti. Optimalno vrijeme da bi mogao eksplicitno da kaže da se radi ovaj o silovanju odnosno o izvršavanju ejakulacije znači ispaljivanjem sjemena od strane emisije spolnog organa u rodnicu između 6 i 8 sati, znači 8 sati već 10 sati dolazi do raspadanja spermatozoida i dolazi do stvaranja glikozne tekućine gdje ne možemo sa sigurnošću utvrditi međutim ukoliko se radi o većoj količini i ako se sa sviju strana uzme nekoliko briseva postoje 4 udubljena u rodnicu prednji stražnji i dva vanjska ako se to sve objedinji onda se može naći neki spermatozoid pa čak i neki raspali spermatozoid u principu u ginekološkoj praksi kada osoba dođe nakon tri dana tada nismo u stanju eksplicitno da prema razasu upitnika i takozvanog algoritma utvrđivanja sjemena nismo u stanju ovaj da damo odgovor na sva ona pitanja koja bi trebala kao takve poentiramo. Na poseban upit branioca svjedok je izjavio da je osoba došla kod njega sa iskazom da je ona to prijavila policiji i da je nju policija uputila na pregled, na osnovu toga joj je dao istovjetni nalaz i mišljenje kojeg je ona njemu potpisala da ga je primila, sa obavezom da ga odnese na uvid u policiju, a da je zvao policiju da ima takvu i takvu osobu nije.

Cijeneći navedene iskaze svjedoka pojedinačno i u međusobnoj povezanosti sud zaključuje da je tačno da je u kritično vrijeme i na mjestu to jest u mjesecu oktobru 1995. godine u mjestu S. Općina V. K. optuženi Salkić Senad došao do kuće M. R. 1 čiji suprug se nalazio u redovima NO APZB, a optuženi je došao vozilom bio je naoružan i bio je u vojnoj uniformi, te je oštećenju M. R. 1 naredio da pođe s njim u B. navodno da da izjavu, pa je nakon što je ista ušla u vozilo sa kojim je on upravljao, vozilo zaustavio na mjestu zvanom B. 1 na livadi pored puta, te uz prijetnju oružjem naredio oštećenju da se skine, što je ona odbijala, te je tada udario po licu otvorenom šakom, izvadio pištolj iz futrole i stavio ga pored volana, a pušku na zadnje sjedište, te je takvim ponašanjem kod M. R. 1 se stvorio veliki strah za život, te je ona u strahu za vlastiti život skinula odjeću sa sebe, a optuženi je gumenu palicu držao u jednoj ruci, a zatim je skinuo svoju odjeću, spustio sjedište vozila, legao na oštećenu i istu prisilio na spolni odnos. Nakon spolnog odnosa optuženi je oštećenu nakon što su se obukli povezao nazad u naselje S. i ponovo zaustavio vozilo na dijelu puta pored nekog majdana koji se nalazio u blizini kuće oštećene, zatim je ponovno naredio da se skine, što je M. R. 1 iz straha i učinila i ponovo je situ prisilio na spolni odnos. Oštećena je trpila jake bolove, imala je modrice po tijelu i trpila je velike tjelesne i duševne patnje.

Oštećena M. R. 1 detaljno opisuje ponašanje optuženog od momenta dolaska u njenu kuću, prisilnog odvođenja da navodno da izjavu, zaustavljanja vozila, svih radnji koje je optuženi prema njoj preuzeo u vidu šamaranja, galame, prijetnje pištoljem i puškom, zatim i pored opiranja izvršenog spolnog odnosa.

Svjedok K. S. je na glavnom pretresu istakao da je on u kritično vrijeme kao doktor specijalista ginekolog izvršio ginekološki pregled nad osobom M. R. 1 rođenom ... godine od oca F. i majke A. 4 koja je živjela u S.. Iz razgovora sa istom utvrdio je da ista dolazi na pregled zbog utvrđivanja povreda prilikom silovanja od prije nekih 8 dana. Svjedok se u potpunosti izjasnio kakve je povrede utvrdio kod oštećene, te je svjedok u potpunosti se izjasnio da je kod oštećene utvrdio i vidio povrede, izjasnio se na koji način navedene povrede mogu nastati.

Svjedok C. F. je potvrdio da je poznao optuženog i da je od svoje svastike N. J. čuo da je optuženi nju tukao, da je primjenjivao silu i prema drugim ženama, a od N. J. je čuo da je optuženi Salkić Senad kojeg od ranije dobro poznaje jer su zajedno radili silovao M. R. 1 i da mu je to pričala N. J., te je svjedok vozio N. J. u policiju da prijavi sva dešavanja u selu S. što je ona i učinila.

Iz iskaza svjedoka N. J. zaključuje se da je oštećena M. R. 1 odmah sutradan od događaja koji se njoj desio obavijestila N. J. kao svoju susjedu da bi bilo dobro da napusti mjesto gdje ista živi, jer je optuženi nju silovao i pokazivala je modrice koje je imala na cijelom tijelo i rekao da je N. J. slijedeća, što je N. J. shvatila ozbiljno i napustila je mjesto sa svojom djecom i pobjegla do svoje svekrve a kasnije je otišla u V. K..

Dovodeći u vezu iskaz oštećene M. R. 1 sa iskazima svjedoka C. F. i K. S. sud zaključuje da je u konkretnom slučaju optuženi postupao upravo na onakav način kako je to u potpunosti detaljno navela M. R. 1, da je ona i prijavila navedeni slučaj policiji, da je ona prijavila naveden silovanje doktoru K. S. koji je izvršio pregled, te ne postoji ni jedna okolnost koja bi ukazivala na suprotan zaključak od onoga koji je naprijed navedene u pogledu postupanja optuženog i silovanja oštećene M. R. 1, te je sud u kontekstu svega cijenio i slijedeće iskaze koje je izvela odbrana:

Svjedok A. F. sin V. 2 je na glavnom pretresu održanom dana 31.05.2022.godine izjavio: od 1994.godine je bio angažiran u PS V. K. tadašnja Stanica javne bezbjednosti, bio je na mjestu vršioca dužnosti šefa odjeljenja kriminalističke policije i na toj poziciji je bio do 2003.godine. Osobu M. R. 1 se sjeća imena i prezimena te gospođe a lično je nije poznao ranije. Nju su doveli kod njega u kancelariju pripadnici uniformisane policije sa jednom starijom gospođom kasnije je saznao da joj je to svekrva da ona prijavi da je nad njom izvršeno krivično djelo i tad ju je i prvi put vidio. Uz prisustvo te starije osobe ženske rekla je da je silovana od strane Salkića samo je rekla prezime. Obavijestio je tužioca obzirom da se radi o licu koji je pripadnik ARBiH, tužilac je dao instrukciju da odu na lice mjesta da pokušaju utvrditi te okolnosti i da li ima još nekih svjedoka koji bi mogli pomoći da se to rasvijetli. Tužilac je bila gospođa M. N. u zgradi Općinskog suda V. K. ona je bila civilni tužilac. Imali su pomoć policije iz S. 7 bili su inspektori kriminalistički i uniformisani policajci oni su u toku popodneva otišli na lice mjesta i on i jedan gospodin iz S. 7 i još jedan je bio ne može se sjetiti. Otišli su kod nje kod njene kuće u S. i taj inspektor iz S. 7 je obavljao razgovor pred njima dvojicom sa njom bez prisustva te starije osobe i on je objasnio da će oni tu prijavu proslijediti da će tužilac proslijediti Okružnom vojnom tužilaštvu i da će on odgovarati za to djelo ukoliko ga bude počinio. Gospođa je tad rekla da ona ne želi njega prijaviti da je ona to uradila samo da je o uradila na zahtjev te svoje svekrve ne zna iz kojih razloga. Inspektor iz S. 7 ju je uputio

da mora otići u tužilaštvo u V. K. i to isto što je njima rekla reći tužiocu s obzirom da je tužilac već bio upoznat o predmetu. Dalji ishod ne zna oni su otišli vratili se na posao ona je rekla da će sutra doći što se tiče nalaza nikakvih nije upućivao je niko da ide kod ljekara. Ne zna šta je tužilac poduzeo zna da je sutradan pristupio Salkić obzirom da je on bio u Armiji u njihove prostorije i rekao da ima saznanja da je prijavljen za to krivično djelo i da on ni usnu nije uradio. Poslije njega je došla njegova gospođa da pita njega lično obzirom da se poznaju da li je on to uradio i ako jeste pošto se ona bila udala za njega da će ga napustiti da ne želi živjeti sa siledžijom. Rekao joj je prijava da postoji da su obavili razgovor rekao joj sve što sad i vama šta je ona njima ponovila njima trojici u kući gdje je živjela. Na poseban upit predsjednika vijeća svjedok je izjavio da je u to vrijeme bio šef krim.policije PU V. K. tad se zvala Stanica javne bezbjednosti V. K., tad je po zanimanju bio ekonomista i tad bio i sad. U to vrijeme je poznavao Salkića, znao je da je pripadnik ARBiH, znao je da je to u nadležnosti vojnih sudova, znao je da postoji tad i vojni tužilac i nije obavijestio vojnog tužioca, gospođu M. R. 1 nisu uputili u bolnicu, praksa je da se osoba koja prijavi silovanje da se uputi na ginekološki pregled, oni to nisu uradili, iz S. 7 je došao združeni odred policije koji je preuzeo svu nadležnost u cilju povratka ljudi koji su izbjegli, oni su bili pretpostavljeni bila su tri inspektora koji su vodili računa, na pitanje kome su podnosili mjesečne izvještaje to je već poslijeratni period postojali su bio je gospodin S. 10 jedno vrijeme oni su se mijenjali svako dva mjeseca. Ona je prijavila u stanici uniformisane policije i oni jesu sigurno sačinili zabilješku oni su isto sačinili sl.zabilješku, tužilaštvo je proslijeđena i tužilaštvo i u arhivi. Gospođa S. N. je došla sutradan u njihovu prostoriju plakala i pitala da li je njen muž počinio silovanje i rekao je da nisu utvrdili da će se to utvrđivati u toku postupka, uputili su je tužiteljici ne zna da li je razgovarala sa tužiteljicom. prvo je razgovarao sa Salkićem on je pristupio sam i rekao je da nije to učinio da neko ima nešto protiv njega i da mu uništavam život, rekao je da nema protiv njega ništa lično znao ga je ali nisu bili nikad nisu se nikad pozdravljali, rekao je da nije sudija da je to stvar istrage. Salkić Senad i S. N. su bili kod njega poslije odlaska njih u posjetu kod M. R. 1. Nije pitao odakle znaju za njihova postupanja. Krivična prijava nije proslijeđena samo usmeno tužiocu općinskoj tužiteljici. Na pitanje tužioca kad je to bilo svjedok izjavi da je to početak jeseni 95.godine ne može tačno reći, ratna dejstva su završila. Praksa je bila oni su u V. K. imali dvije zgrade jedna uniformisana policija u drugoj zgradi su bili odjeljenje krim.policije. Sve prijave idu kod uniformisane policije i oni dostavljaju sl.zabilješke ili pošalju lice kod njih sa tom sl. zabilješkom. Obavještavali su brigade ukoliko je neko od pripadnika armije iz neke brigade nešto uradio. Brigade su imale u svom sastavu načelnike bezbjednosti i to dalje prema tužilaštvo nisu imali nikad direkt kontakt sa vojnim tužilaštvom. Taj put su prvo obavijestili Policijsku stanicu B.. Nije obavijestio vojne strukture nikako. Na poseban upit predsjednika vijeća svjedok je izjavio kad je M. R. 1 prijavila Salkića ona je rekla vojni policajac Salkić. Sutradan Salkić kad je došao u uniformi bez oružja, opasač ne zna bila je maskirna uniforma, opasač je imao ali nije bio bijele boje, pripadao je 505. B. viteškoj brigadi, koje u toj brigadi obavljao poslove bezbjednosti, pravne poslove tad nije znao.

Svjedok S. N. kći F. je na glavnom pretresu održanom dana 31.05.2022.godine izjavila: da je supruga od Salkić Senada, upoznala ga u V. 1 u 9-tom mjesecu 94.godine, bio je vojni policajac, za njega se udala 95 u martu aprilu se udala za njega i živjeli su u Č. sve do pred kraj devetog mjeseca ona je ostala trudna, u kući ih je bilo puno, ona je otišla kod svoje majke da živi. Porodila se u šestom mjesecu 96 godine curicu. Salkić je bio u vojnoj policiji dolazio je kući na odsustvo koliko često zavisilo je ako su bili na nekom zadatku ili akciji onda nisu često dolazili kući u 15 nekad i 20 dana dođu samo da im se opere veš nešto skuha napravi jesti da ponese, najviše dan i po dva mogao se zadržati kod nje. Kući je dolazio u uniformi. Oružje nije nikad donosio. Dolazio je sa crvenim golfom taj je golf bio kod nje u toj vojnoj policiji oni su se koristili s tim golfom. Vozilo je sa strane nisu bila stakla već je bio najlon i okolo sve je bila

smeđa traka, naprijed je isto polomljeno staklo a to je prilikom vožnje imao je sudar dole bliže V. K. sa zaprežnim vozilom tako da je otišla prednja šajba, nije mogao naći original šajbu bila je nešto manja tako da je isto bilo obljepljeno okolo i ta druga šajba. Svi su znali da je to on svi znaju da je Senad kad dolazi s tim autom. On je došao i rekao da je čuo da je njega prijavila neka žena da ju je on silovao ne može opisati kako se osjećala u tom trenutku jer ga je voljela i trudna bila i nije mogla zamisliti da bi tako nešto mogao uraditi uvjeravao je da to nije uradio ali neka sumnja jedna mrvica je u njoj nije mogla to nikako da shvati zaozbiljno, otišla je u V. K. u MUP kod A. F. da vidi o čemu se to radi i čovjek joj je izišao ususret i sa njim je razgovarala i na neki način smirio je rekao je nije ni sve istina što se priča to prvo treba dokazati međutim od toga nema ništa slobodno možeš ići kući budi mirna to tvoj čovjek nije a mi ćemo to dokazati. U to vrijeme on je imao smeđu više tamniju kosu nije to bila crna kosa smeđa više tamnije imali smo istu boju kose u to vrijeme frizura je bila isto takva možda kad su više na nekom odsustvu da je bila nešto veća ali i danas nosi takvu frizuru. Imao je sve zube samo što su njegovi zubi imali uočljivi imao je dva zuba prednja razdvojena i izbočena naprijed, govorila sam mu da to mora vaditi. Znala je njegove sve kolege. Znala je K. E., I. H.. Na poseban upit predsjednika vijeća svjedokinja je izjavila kad joj je muž rekao za to silovanje on nije rekao ime osobe koja ga je prijavila rekao je neka ga je žena prijavila, a ja sam kao žena imala trun sumnje. Nije joj rekao ime te osobe. Kad joj je to rekao do odlaska u policiju je prošlo jedan dan odmah je otišla. A. F. je poznavala od ranije misli da je bio načelnik MUPa. Njegove kolege su bili pripadnici vojna policija 505. B. brigade, komandir njenom mužu misli da je bio K. E. 1 ali nije sigurna. Senad je imao opasač zelene boje. Nikad kod njega nije vidjela pušku a ni pištolj nije vidjela.

Iz iskaza navedenih svjedoka da se zaključiti da je oštećena M. R. 1 prijavila navedeni slučaj policiji, da je policija bila s tim upoznata, zaključuje se da policija nije preduzimala neke značajne aktivnosti u pogledu rasvjetljavanja krivično-pravnog događaja, zaključuje se da je A. F. kao šef KRIM policije u V. K. više radio u korist optuženog Salkić Senada nego u korist oštećene M. R. 1, te se zaključuje da su tačni navodi oštećene M. R. 1 da je policija dolazila do nje kući s tim da je nakon toga odmah dolazio optuženi Salkić Senad prijetio joj da će ubiti nju i njeno dijete ukoliko ne povuče prijavu, što je ona morala učiniti.

Ničim nisu dovedeni u pitanje utvrđene činjenice, niti je doveden u pitanje iskaz oštećene M. R. 1 iskazima svjedoka A. F. i S. N.. Sud zaključuje da su isti iskazi iskonstruisani, naročito iskaz S. N., a djelimično i A. F., u cilju otklanjanja bilo kakvih odgovornosti optuženog, što je i jasno vidljivo iz njihovih iskaza posebno na upit predsjednika vijeća u pogledu postupanja A. F..

Cijeneći bitno obilježje bića krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva koji se navodi kao „ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata“ ovaj sud je jasno utvrdio da je optuženi postupao suprotno članu 3. stav 1. tačka a) i c) IV Ženevske konvencije i članu 4. stav 1. i 2. tačka a) i e) Dopunskog protokola Ženevske konvencije, a to sve iz razloga što je utvrđen status optuženog to jest da je bio pripadnik armije R BiH da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio u uniformi i nosio oružje, da je oštećena M. R. 1 bila civil, da je prema istoj postupao na način da je istu silovao tako što joj je naredio da s njim ide radi davanja nekakve izjave koja je vezana za sukob armije R BiH i NO APZB, a samo silovanje je u Drugom dopunskom protokolu Ženevske konvencije navedeno kao protivno postupanje Ženevskoj konvenciji i prema osobama koje su zaštićene ženevskom konvencije to jest civilima podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su odložili oružje.

Svjedokinja N1 je na glavnom pretresu od 29.04.2022.godine uz prisustvo psihologa Mujagić Mirele izjavila da je saslušana u tužilaštvu USK, 1995.godine nakon prestanka rata u S. se nalazila u porodičnoj kući svoje majke, u kući je bila ona njena majka i snaha rahmetli M. R. 1, sestra kad se događaj desio nije bila prisutna i M. R. 1 mala curica A. 2. Prije dolaska u S. je bila izbjegla u K. 6 a po povratku već je bilo vrijeme smireno odlučila da se vrati kući, Kritične noći tu veče kad je ona došla njena majka i M. R. 1 rahmetli sjedile su za stolom pile kafu ili sok ali su uglavnom pile nešto, struje nije bilo, tad je Salkić uletio na vrata i po pitanju što sam ja došla iz K. 6 uhvatio je galamiti prijetiti da se ja vraćam ja kad hoću i govorio je ružne riječi psovao je galamio je pištoljem je mojoj majci prijetio kako ona može dozvoliti da joj se kćerka vrati kući koje njega obavijestio kako ona smije doći kući. govorio je da sam bila u četnicima da smo četnici da sam četnička kurva da nemam pravo doći svojoj kući i majci je isto tako na sve načine je izgrdio izgovorio štošta. Njena je snaha stajala na sred sobe kćerka joj je bila prisutna okrenuo se na nju i rekao joj naredio joj da izađe napolje dok ona nije odmah poslušala i dalje je bila tu prisutna, opet joj se okrenuo i rekao da izađe napolje, ona je izašla napolje tad je on njima zaprijetio da ne smijemo ustati s mjesta da će nas pobiti ako osjeti da su se pomjerile dok su ona i majka ostale i njena kćerka u strahu i nisu smjele ustati dok se nije on vratio. Nije znala šta taj čovjek ima u glavi čovjek je bio toliko crvenih očiju da li je bio pijan da li je bio pod sredstvima nekim da li bijesan što se vratila ni danas ne zna. Kad su otišli čulo se auto se upalilo i neko ih vrijeme nije bilo možda pola sata nije sat bio baš kad se auto čulo vratilo se nazad i snaha rahmetli je ušla u kuću gdje su ona i majka sjedile, plakala je i rekla Senada zove te Salkić napolje ja sam njoj rekla mami je rekla ne smijem ne znam šta taj čovjek hoće rekao je da izađe napolje ona je izašla na vrata bile su stepenice sa gornjeg ulaza rekla sam šta hošec rekao je hoću da ideš dati izjavu već je bilo možda pola 11 ili 11 ne može se sjetiti možda i kasnije, zna da se vratila u tri sata. Ona je njemu rekla ja ne idem nigdje ja sam izjavu davala i on je uporno uhvatio za ruku svuko niz stepenice i odvuкао kod auta. Pošto je ona njemu tvrdila da sam dala izjavu kao što i jesam i posjednuo me u auto krenuli smo uz S. on je nju vrijeđao govorio joj svakakve stvari da je četnička kurva kolko sam podoštrila četnika tolko da moram i balija i do A. H. kuće stao je i čovjeka upitao ima li pive pošto je čovjek rekao da nema pivo zalupio je vratima i nastavio istom mjerom do gore mislila sam da je to škola ali sam se uvjerala da nije bila škola pošto je naznačio da je škola ali nije bila, do tog objekta gdje smo bili on je mene izveo iz auta otišli smo u školu naredio je čovjeku pitao ima li vruće vode čovjek je rekao da nema i on je rekao dok se vratim da bude vruće vode i opet me izveo u auto i rekao mi tvoja me je snaha uprljala ti ćeš me kupati tad mi je bilo jasno šta je napravio sa mojom snahom i tad ju je bilo strah još više. Krenuli su do B. bojala se za svoj život, došli su gore u B. je ploča bila negdje se parkirao ušli su unutra sjedio je čovjek iza šaltera nekoga i čovjek je pitao šta on hoće pitao je za nekog čovjeka rekao je zašto ti treba kaže doveo sam ovu da da izjavu čovjek je rekao njega nema kasno je, ovaj je uhvatio galamiti i ugurao me u prostoriju da li vojska ili vojna policija bila sam u strahu i ti ljudi što su bili unutra neki su sjedili su okolo svuda možda je neki bio već i legao oni su nju upitali jesam li gladna ja sam rekla da nisam bil popila nešto jesam li žedna rekla je da nije dok ju je jedan crni mladić upitao isto ne znam koje volila bi da znam, on je nju upitao ko je i odakle je rekla je da je M. B. 1 iz S. i on je rekao što ćeš ovdje u ovo otkud ti u ovo doba rekla sam Salkić me doveo da dam izjavu kaže kakvu izjavu u ovo doba rekla je da ne zna i on je njega pozvao po imenu Salkić je ušao unutra i rekao mu otu curu vodi kući dlaka s glave ako joj bude falila ti ćeš samnom imati problem, pošto je Salkić bio živčeen ispravio se prema tom čovjeku on je njemu ponovio i mene je Salkić opet izveo dole prema autu posjeo u auto i krenuli su prema nazad prema kući međutim idući kroz Z. 2 Salkić je bila je kuća jedna na krivina je bila je neka sjeća se dobro taj čovjek je imao ili terasa ili balkon nešto je bilo pošire svirnuo je tu čovjek je izišao i on je njemu rekao izbaci mi šampon i peškir dok je čovjek to njemu ispunio tad se još više prepala molila sam aga nemoj molim te i tako ju je vozio do opet škola ja kažem to je bio

objekat neki ne zna komanda šta je bilo nema pojma zaboravila je kad su dolazili tu kad je tražio čovjek ga je dočekaao, kad je došla tu on se parkirao opet na to mjesto i izveo je iz auta uveo gore u taj objekat bile su stepenice toga se dobro sjeća, kad je došla gore pogledala u taj hodnik nije bilo struje nije bilo nikoga hodnik joj se učinio ogroman, gurao ju je došao joj je sa desne strane WC misli da je WC bio, pošto nije bilo struje nije ni ona sigurna i u strahu je bila, kad je ušla u taj WC šta je već bilo naredio joj je da ga kupa ona je to morala uraditi on je nasrnuo na nju, pošto nije htjela da se svuče ona on je njoj pištolj stavio dole i zatvorio usta i ja sam samo klimala glavom da hoću i tad je nastupilo tako da me je iskoristio uradio sve što je htio od nje i na kraju da ga je okupala i da je onda postavio u auto i odvezao kući. Pištolj joj je stavio među noge osjetila je pištolj među nogama. Kad su krenuli kući boljela su je i leđa i sve pošto je to bilo prostorija neka i uza zid je bilo ozlijeđena je bila po leđima po rukama gdje ju je vukao i tukao je nije prije toga bio nasilan i poslije toga kad su krenuli kući posjeo je u auto i onda počeo pričati kakao bi volio imati djecu kako mu žena ne može zanijeti imati dijete i tako normalno pričao do kuće dok nisu došli. Kad su došli dole kući vidjela je da se u majke još svijetli on je njoj rekao iz auta kad sam izišla da ne smijem nikome ništa da kažem jer nisu gotovi da će je ubiti ako ikome išta rekнем i ja sam sve godine to šutjela i kad sam izašla iz auta došla sam pred vrata kako da uđem pred mamu plakala je ispred vrata dugo strah ju je bilo krenula je onda mora ući kad je ušla majka je plakala i pitala gdje sam do sad samo je pokraj nje i otišla da vidim gdje je M. R. 1 ta mi snaha kad je ušla unutra M. R. 1 je ležala na krevetu plakala i nju je pitala šta ti je Salkić uradio. Ja sam se odlučila zbog toga kako sam vidjela mamu da plače toliko šta bi bilo kad bi saznala o meni odlučila je i rekla joj da njoj nije ništa i ustala je od nje okrenula se u sobu uopće nije obraćala pažnju na majku. Do dana nije spavala razmišljala je da li će toga čovjeka sresti da li će meni to nekad izaći da ja ne mogu da podnesem to i onda sam odlučila da odem u V. K. da nisam tu gdje jesam da ne bi se susretali da ne bi imala problem otišla sam kod M. R. 1 sestre ona je imala stan u V. K. to joj je bila prija i dole je bila kod nje i u međuvremenu se raspitala za posao tad se rastala sa 23 godine od čovjeka djeca su ostala iza nje da bi mogla svoju djecu dovući u problemima sam bila i tad zbog djece i tu je ostala da radi dok nije čovjek sadašnji naišao i tad je pristala da s njim živi i sa njim ima djecu ali živjela je život u strahu i krijući od muža, krijući od braće, majke od svakoga jednostavno iz razloga da ne bi njena braća pošto su bila dole na toj strani došli kući u problem upali. Kad se udala radi muža da ne sazna istinu dobila djecu radi djece i tako da je ćutala dok nije SIP-a došla dok me M. R. 1 nije obavijestila da će SIP-a tad sam se odlučila da svjedočim za nju pošto sam ja tu noć bila i osjećala veliku krivicu da nije bilo mene možda s njom se desilo to što se desilo to me pratilo godinama i kad je ona rekla tako da SIP-a doći da će biti ispitani ona je rekla reci im za mene da ću biti svjedok pošto je majka umrla ona je sama ostala i tako je to i krenulo dala sam izjavu i danas se držim toga i uvijek ću kazati ono što je istina. Ta kuća u koju ju je doveo Salkić se nalazi u R. to je općina V. K.. Ta prostorija je bila da li beton ili pločice nije bilo struje ne mogu konkretno reći što nije sigurna. to je bilo krajem desetog početkom jedanaestog mjeseca koliko se sjeća, hladno je bilo. Kad joj je prislonio cijev pištolja među noge i zatvorio usta ona je klimnula glavom da će se skinuti i tad se skinula morala sam i onda je on navalio pošto je uza zid bila prislonjena izlupao ju je od zid leđa su joj bila modra i dan danas osjeti bol i tako to. M. R. 1 joj nije mogla puno reći samo je pitala šta joj je uradio ona je rekla tako on je mene silovao ona je rekla da njoj nije ništa ustala je i od nje krenula. Ona je imala povrede ali nije mi uspjela pokazati pošto je ona ujutro otišla od kuće. Na poseban upit predsjednika vijeća svjedokinja izjavi da je u kuću gdje je bila ona, M. R. 1, njena majka i kćerka da je bila upaljena svijeća, Salkića nije poznavala od ranije nikad ga nije vidjela prije a ni kasnije, taj Salkić je bio u uniformu vojnu i imao je bijeli opasač, čovjek je imao kosu da li preko ramena ili preko ramena, Salkić je imao oružje kod sebe, imao je pištolj bio je zakinut za opasač kad je ušao i onda je počeo prijetiti mami mahao sa pištoljem, pušku da je imao toga se ne sjeća, Salkić se je prvi skinuo morala sam mu pomoći, ona se skinula zato

što joj je stavio pištolj, imala je da li trenerku hlače uglavnom nešto u vidu hlača i gore je imala majicu i ne zna šta je preko, svu odjeću je skinula sa sebe potpuno, on je imao nasilni spolni odnos sa njom, bila je okrenuta licem u lice, bila je u položaju da stoji. Osim Salkića prema njoj nije primjenjivao bilo kakvu silu prijetnju prinudu. Poslije događaja otišla je u V. K. i prema njoj nije niko primjenjivao bilo kakvu silu prijetnju. Poslije ovog događaja nije nikada srela navedenog Salkića. U tužilaštvu je tražila da bude i ugroženi svjedok da nema kontakt sa optuženim, strah je prošao dok je počela pričati o tome jer do tad dok nije pričala puno joj je bilo teško i olakšala je sebi i nema toliki pritisak sad. Suprug je saznao zato kad je SIP-a došla da je ispituje, samo suprug i njena djeca znaju sad imaju najstariji sin 31 godinu, kćerka 28 godina. Na pitanje branioca svjedok izjavi da se vratila kući iz H. 2 krajem 10 ili početkom 11 mjeseca. Pošto je išla poprijeko preko šuma vraćena je na granicu sa osobnim autom pa odmah u policiju. Policija je sve ispitala, istog dana je otišla kući, policija je znala da je kod svoje kuće, u to vrijeme je već bio neki sporazum potpisano neko primirje da se može vratiti kućama i ona se odlučila ići kući, bilo je mirno, u selu jeste bilo ali nije bilo toliko, ne zna da li je bilo redovne policije da obilazi selo. Prvi put uz svijeću je vidjela Salkić Senada i da ima dugu svjetlu kosu do ramena. Kad je došao u prostoriju majka joj je rekla „aj veli Salkić“ i zatim joj je rekla M. R. 1 kad se vraćala Senad Salkić se zove, pa kad je došla gore da izjavu da ovaj čovjek što ga zvao zvao ga je po imenu. Prešutjela je majci i M. R. 1 istinu šutjela je nekih 20 godina, nije prijavila Salkić Senada dok nije SIPa došla i pozvala da da izjavu, to lice te noći je vozio golfa ali se ne mogu sjetiti da li bijela da li crvena strah me bilo znam da je golf. Poslije toga sam od lijekova za smirenje sve isprobala išla sam u par navrata psihijatru ali nije mogla se stići s tim pošto je novčana slabo stajala, a sad ima doktora svoga liječi se.

Cijeneći navode optužbe, zatim cijeneći iskaz svjedoka N1, cijeneći iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka, kao i cijeneći sve provedene dokaze kako pojedinačno tako u njihovoj međusobnoj povezanosti u smislu člana 296. stav 2. ZKP-a F BiH, te u smislu načela slobodne ocjene dokaza iz člana 16. ZKP-a F BiH, to jest da sud pravo postojanja ili nepostojanja činjenica slobodno cijeni postoje li neke činjenice ili ne postoje, te sud nije vezan niti ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima s tim što vrijednost dokaza nije unaprijed određena niti kvalitativno niti kvantitativno, tako da se u smislu slobodne ocjene dokaze savjesno cijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i temeljem takve ocjene izvodi se zaključak o tome je li neka činjenica dokazana. Pri tome sud se vodi logičnom i psihološkom ocjenom dokaza. Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili pred sudom ovaj sud je uzimao u obzir i njihovo držanje, vladanje i karakter u mjeri u kojoj je to bilo moguće. Prema svim svjedocima sud je uzeo u obzir vjerovatnost, dosljednost i druge dokaze, te okolnosti samog izvršenog djela. Pri tome je sud bio svjestan činjenice da kredibilitet svjedoka zavisi od njegovog poznavanja činjenica o kojima svjedoči, njihovog integriteta, iskrenosti i činjenice da su obavezni da govore istinu u smislu zakletve koju su dali.

U smislu naprijed navedeno sud je neposrednim zapažanjem uvjerio se da se radi o svjedoku N1 potom je provjerio identitet svjedoka N1 na način da je vijeće izvršilo uvid u osobni dokument (osobnu iskaznicu), te uporedilo sa podacima koje je dobilo od strane tužilaštva o identitetu svjedoka N1, a također i prisutna tužiteljica je potvrdila identitet navedenog svjedoka, pošto je navedeni svjedok davao iskaz na glavnom pretresu iz druge prostoriji, mimo sudnice u prisutnosti stručnog suradnika za podršku svjedoka magistar psihologije Mujagić Mirele, i tom prilikom je obezbjeđeno da svi učesnici u postupku to jest sudsko vijeće, tužilac, branilac, optuženi mogu na ekranima vidjeti svjedoka N1, koja svjedoči, čuti jasan glas svjedoka, a svjedok je na ekranu mogao vidjeti u prostoriji u kojoj se nalazi samo sudsko vijeće, čuti glas predsjednika vijeća, u momentu kada je isti bio ispitivan od strane tužioca i branioca čuti glas tužioca i branioca, čuti glas optuženog koji je mogao ispitivati

posebno preko vijeća, s tim da svjedok nije vidio niti tužioca, ni branioca, niti optuženog u interesu od zaštite od daljeg stresa a sve to shodno zakonskim odredbama Zakona o zaštiti svjedoka.

Sud je u potpunosti prihvatio iskaz svjedoka N1 i navedeni iskaz nije ničim doveden u pitanje niti unakrsnim pitanjem branioca, niti dokazima koje je iznio optuženi da on u to vrijeme nije bio na području općine V. K. nego da se nalazio u sastavu obezbjeđenja komande na području općine S. M.. Svjedok je bio u pogledu svih činjenica koje su i prethodile događaju u pogledu činjenica koje su ukazivale na upotrebu prijetnje, prinude i prinudnog spolnog odnosa potpuno jasna, precizna bez bilo kakvih po stajalištu vijeća nejasnih i konfuznih odgovora. Svjedok je potpuno jasno opisao radnje koje su prethodile samom silovanju od strane optuženog prema njoj, te je svjedok u potpunosti prezentirao identitet optuženog na način da je čula da se radi o Salkiću i opisala ga na način kako su ga opisivali i drugi svjedoci i na način koji nije bio sporan u pogledu njegove fizičke konstitucije, dužine kose, u pogledu njegove uniforme, nošenja pištolja i slično. Svjedok je jasno, tačno i glasno prezentirao sudu u svom iskazu način na koji je optuženi savladao njen otpor to jest u prostoriji u koju je odveo i gdje su bili sami njih dvoje zaprijetio joj verbalno a zatim stavljajući joj pištolj u međunožje kako je to svjedok jasno opisala, jasno iskazao šta se može dogoditi ukoliko ista ne postupi po njegovim naredbama da sa sebe skine odjeću. Svjedok je jasno opisao događaj nakon što je ista morala pod prijetnjom za vlastiti život i strah skinuti odjeću. Svjedok je jasno i to potpuno jasno odgovarala na pitanje tužioca, a detaljno i jasno odgovarala na pitanje predsjednika vijeća upravo vezano za postupanje koje bi se odnosilo na silovanje odnosno na prisilni spolni odnos oštećene i optuženog koji je u vrijeme tog spolnog odnosno to jest prisilnog kojeg i sud prihvata kao silovanje bio u uniformi kao pripadnik Armije BiH, kod sebe imao oružje u to vrijeme predstavljao jednu vrstu vojne vlasti pošto je bio u policiji koju je zloupotrebljavao i iskorištavao da bi zasitio svoju pohotu i to nad osobama koje su bili u neku ruku u određenom položaju kao supružnici, sestre, simpatizeri pripadnika NO APZB i vojnika NO APZB.

Sve naprijed navedeno ukazuje da je optuženi upravo na način kako je to opisno u tački 3 dispozitiva presude postupao u odnosu na oštećenu N1 i ničim nisu dovedene u pitanje utvrđene činjenice, niti je dovedeno u pitanje iskaz oštećene N1, te cijeneći bitno obilježje bića krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva koji se navodi kao „ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata“ ovaj sud je jasno utvrdio da je optuženi postupao suprotno članu 3. stav 1. tačka a) i c) IV Ženevske konvencije i članu 4. stav 1. i 2. tačka a) i e) Dopunskog protokola Ženevske konvencije, a top sve iz razloga što je utvrđen status optuženog, to jest da je bio pripadnika Armije R BiH, da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio u uniformi, nosio oružje, da je oštećena N1 bila civil, da je prema istoj postupao na način da je istu silovao (kako je to sud već opisao u samom dispozitivu presude) i to što je upotrebljavao oružje to jest pištolj s kojim je prijetio oštećenoj u posebnoj maloj prostoriji u koju je odveo na način da joj je isti stavljao u međunožje i na taj način je natjerao da se skine dok je za vrijeme prisilnog spolnog odnosa i dalje pištolj bio kod njega, a samo silovanje je u II dopunskom protokolu Ženevske konvencije navedeno kao protivno postupanje Ženevskoj konvenciji i prema osobama koje su zaštićene Ženevskom konvencijom to jest civilima podrazumijevajući i tu pripadnike oružanih snaga koji su odložili oružje.

Svjedokinja F1 je na glavnom pretresu od 13.05.2022.godine u prisustvu psihologa Mirele Mujagić izjavila da ju je rat zatekao u P. 2 V. K., tu je bila udata, tu je bila početkom rata i onda muž otišao u 5.Korpus ostala je kod svekrve bila neko vrijeme i on se nije javljao, ona je rekla da idem otišla je kod sestre na K. 7 pored P. 2. Kod sestre je bila dok nisu izbjegli u K. 6. U K. 6 je bila dva mjeseca i došla kući u S. u kuću njenih roditelja to je bila 94 godina,

rat je završio pa eto 94 95 tačno baš ne zna. Živjela je sa majkom i dva brata mlađa. kad je došla kući predveče auto je stalo kraj puta auto je bilo golf kec izašao je taj u šarenom odjelu imao je pištolj iza pasa i samo reko jesu li to stigli autonomaši, nizak plav dužu kosu, bijeli opasač oko sebe pištolj i tako mi je reko jesu li to stigli autonomaši ne zna da li je išta dodala tu otišao je niz put, od kuće njene, kad je noć smrklo se, nisam ga poznavala majka joj je rekla kad je ušla u kuću to je taj Salkić što je tukao čene i šta je radi po S, opet ga nisam poznavala, majka joj je rekla njegovo ime svi su ga poznavali Senad Salkić. Pa kad se mrklo se ne zna koliko je tačno sati bilo ali oko pola deset neko je zalupao na rata majka je izašla vratila se uhvatila se samo za glavu zove Senad Salkić ona je izašla rekao je da mora poći sa njim u B. dati izjavu, krenula je s njim kad je rekao da mora bio je naoružan, sa autom smo išli golf kec bijeli, u B. su stigli, sjeća se da je došla u staru školu u B., mislila je da će izjavu davati nije ni slutila šta je čeka, ušla je vidjela je da imaju dvije prostorije, dok je ušla on je rekao da se raspredi da skine sve sa sebe, nije bio sam bili su još misli jedan ili dva vojnika i on je rekao da se raspredim sve sa sebe, prvi me je on silovao i naredio drugom vojniku tome i ovaj jedan samo vikao Salkiću nemoj to raditi radi što ti ja kažem to je rekao Salkić, i ova dvojica vojnika su je silovali on je naredio. Ne zna u koje je vrijeme došla kući zna da je bacio na drugi krevet on se izživljavao izvrijeđao preživjela je strah, on je prvi rekao da se raspredim on me je silovao izživljavao ružne stvari govorio i onda je rekao tome drugom i on ga zamolio Salkiću nemoj to raditi poslije se vjerujete da se ne sjećam ni kad sam došla kući u strahu i stresu i sve preživjela. On ju je dovezao kući ali zaprijetio rekao da to ne smijem nikome govoriti ako ko bude pitao da sam išla davati izjavu, kad sam došla kući majka pita gdje sam bila koje je doba noći ona je rekla da je davala izjavu pošto joj nije mogla reći mati je bila šeceraš bila srčani bolesnik i umrla nisam nikome to smjela reći. Prijetio je da ne smijem to nikome reći da će mi i familiju dirati i ja to nisam govoriti i radi njih i radi majke. Drugu noć opet je dolazio. Isto me je vodio ali nedaleko od kuće to je naseljeno mjesto ali gdje nije bilo kuća tu je nedaleko od kuće bilo naveče je to bilo noć je bila, struje nije bilo, automobilom je odvezao i tu ju je isto silovao izvrijeđao isto rekao nemoj da kazivaš samo reci da si išla davati izjavu. Naredio je da se skine više je to bilo izživljavanje maltretiranje i vrijeđanje ružno ponašanje. Nakon toga nije ponovo dolazio. Poslije ga nije vidjela, otišla je kod sestre bojala se dolaziće još koji put uvijek sam plakala znala je da se nešto desilo ali joj to nije mogla reći. Osjećala se grozno strašno povrijeđeno šta je preživjela to maltretiranje to silovanje to ružno ponašanje te prijatnje i to. Osjećala je stid. Sestri nije govorila, nikom nije ništa govorila do 2015.godine, tad M. R. 1 sam našla u hitnoj vraćala se iz B. 4 i ona ju je pitala jel te ko tražio zvaio reko jeste štaš govoriti ne želim se toga ni sjećati rekla je šuti nek odgovara to su bile njezine riječi i nije prošlo dugo brat ju je zvaio kaže tražila vas je SIP-a što zašto će je tražiti rekli su u vezi Salkića. Salkić Senada je opisivala istražiteljicama SIP-e vidjela sam sliku 2015. kad je bilo neko suđenje u S.7 tad sam vidjela na TV i poznala sam ga i njegovo ime i prezime pisano. Po izgledu jesam ga poznala i njegovo ime i prezime jesam. Ja sam zdravstveno nikako ne osjećam ni psihički ni fizički to me je to ubilo to dok M. R. 1 nije rekla za mene nikada nisam nikome ispričala tako što sam to nosila i sama sa sobom se borila. Liječi se na psihijatriji je ležala tri puta. Ne osjeća sada strah. Na poseban upit predsjednika vijeća svjedokinja izjavi prvi put kad je došla u školu misli da su još dvojica bila sa Salkićem. Ne sjeća se da li su bili u uniformi. U toj prostoriji su bili vojni kreveti. Salkić Senad ju je silovao na krevetu, naredio joj da se skine, ona se skinula, on je imao pištolj za pasom, ona je imala veliki strah, on se skinuo potpuno, on je rekao jednom da pređe gore na krevet i da to uradi jedan je samo odgovorio nemoj Salkiću raditi, na drugi krevet je prešla i jedan je bio sličan Salkiću i silovao je još jedan a taj drugi što je govorio nemoj Salkiću to raditi nije silovao. Kad je došla kući u kući je bila samo majka, dva brata mlađa maloljetna, nikome nije govorila za događaj u školi, sutradan odmah je Salkić došao njenoj kući naveče, odvezao je autom u jedan dio sela, noć mrkla noć nema struje, tu ju je silovao u autu, to je bilo i silovanje i maltretiranje, naredio joj je da se skine oborio sjedište

sica, ona se skinula, on se skinuo, pištolj je imao za pasom, kad se skinuo ne zna gdje je bio pištolj i tu ju je ponovo silovao, seksualni odnos je bio nasilan, tokom odnosa je govorio ružne riječi da samo kurve autonomaške vrijeđao me, prilikom tog silovanja nije bilo fizičke sile nije tukao, nije imala povreda na tijelu. Tu prvu noć sam imala povreda, bolilo ju je sve i stomak i bila je ko potrgana, Salkić i ovaj drugi vojnik jesu bili grubi bili su nasilni imali su grubi sex. Misli da je dolazio dvije noći ali ona je otišla od kuće misli da je on dolazio još dvije noći. Treći put je dolazio i odvodio je isto gore na to mjesto nedaleko od kuće, slijedeće noći, bila su tri silovanja. Nakon te dvije noći poslije što je dolazio ona je otišla. Ova druga dva silovanja bila su u autu i isto se dešavalo nije bilo tuče samo je bilo grubih riječi i vrijeđanja. Prijetio joj je da ne smije to nikome reći pa prijetio joj je za familiju za majku da ne smije nikome to govoriti i nisam nikome ni rekla nisam imala nikakvu zaštitu da sam imala ne bih šutila. Bila sam udata u P. 2 udata muž je otišao u Korpus ostala je kod svekrve bila neko vrijeme on se nije javljao. Poslije rata nisam ostala u braku sa tim mužem. U vrijeme događaja nije imala djece. Poslije događaja živi u braku ima dva sina. Na pitanje branioca svjedokinja izjavljuje da je od majke saznala ime i prezime optuženog, viđavala ga je samo pred noć kad je dolazio i onda je došao naveče, prvi put pred noć je prvo došao, dolazio je sa vozilom golf kec bijela boja, ne zna koliko vrata, ne zna da li je auto bilo oštećeno, u K. 6 je bila dva mjeseca, kad se vratila u V. K. nije ispitivana od strane policije, došla je pješice iz K. 6. Salkić Senada nikada nije vidjela do na televiziji i tad ga je poznala njegovo ime i prezime, po izgledu ga je isto poznala. Kad je došla kući bilo je mirno vrijeme nije bilo rata, da je davala iskaz u tužilaštvu 2021.godine, došla je preko P. G. niti je davala kakvu izjavu niti ništa.

Cijeneći navode optužbe, zatim cijeneći iskaz svjedoka F1, cijeneći iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka, kao i cijeneći sve provedene dokaze kako pojedinačno tako u njihovoj međusobnoj povezanosti u smislu člana 296. stav 2. ZKP-a FBiH, te u smislu načela slobodne ocjene dokaza iz člana 16. ZKP-a FBiH, to jest da sud pravo postojanja ili nepostojanja činjenica slobodno cijeni postoje li neke činjenice ili ne postoje, te sud nije vezan niti ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima s tim što vrijednost dokaza nije unaprijed određena niti kvalitativno niti kvantitativno, tako da se u smislu slobodne ocjene dokaze savjesno cijeni svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i temeljem takve ocjene izvodi se zaključak o tome je li neka činjenica dokazana. Pri tome sud se vodi logičnom i psihološkom ocjenom dokaza. Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili pred sudom ovaj sud je uzimao u obzir i njihovo držanje, vladanje i karakter u mjeri u kojoj je to bilo moguće. Prema svim svjedocima sud je uzeo u obzir vjerovatnost, dosljednost i druge dokaze, te okolnosti samog izvršenog djela. Pri tome je sud bio svjestan činjenice da kredibilitet svjedoka zavisi od njegovog poznavanja činjenica o kojima svjedoči, njihovog integriteta, iskrenosti i činjenice da su obavezni da govore istinu u smislu zakletve koju su dali.

U smislu naprijed navedeno sud je neposrednim zapažanjem uvjerio se da se radi o svjedoku F1 potom je provjerio identitet svjedoka F1 na način da je vijeće izvršilo uvid u osobni dokument (osobnu iskaznicu), te uporedilo sa podacima koje je dobilo od strane tužilaštva o identitetu svjedoka F1, a također i prisutna tužiteljica je potvrdila identitet navedenog svjedoka, pošto je navedeni svjedok davao iskaz na glavnom pretresu iz druge prostoriji mimo sudnice u prisutnosti stručnog suradnika za podršku svjedoka magistar psihologije Mujagić Mirele, i tom prilikom je obezbjeđeno da svi učesnici u postupku to jest sudsko vijeće, tužilac, branilac, optuženi mogu na ekranima vidjeti svjedoka F1, koja svjedoči, čuti jasna glas svjedoka, a svjedok je na ekranu mogao vidjeti u prostoriji u kojoj se nalazi samo sudsko vijeće, čuti glas predsjednika vijeća, u momentu kada je isti bio ispitivan od strane tužioca i branioca čuti glas tužioca i branioca, čuti glas optuženog koji je mogao ispitivati posebno preko vijeća, s tim da

svjedok nije vidio niti tužioca, ni branioca, niti optuženog u interesu od zaštite od daljeg stresa a sve to shodno zakonskim odredbama Zakona o zaštiti svjedoka.

Sud je u potpunosti prihvatio iskaz svjedoka F1 i navedeni iskaz nije ničim doveden u pitanje niti unakrsnim pitanjem branioca, niti dokazima koje je iznio optuženi da on u to vrijeme nije bio na području općine V. K. nego da se nalazio u sastavu obezbjeđenja komande na području općine S. M.. Svjedok je bio u pogledu svih činjenica koje su i prethodile događaju u pogledu činjenica koje su ukazivale na upotrebu prijetnje, prinude i prinudnog spolnog odnosa potpuna jasna, precizna bez bilo kakvih po stajalištu vijeća nejasnih i konfuznih odgovora. Svjedok je potpuno jasno opisao radnje koje su prethodile samom silovanju od strane optuženog prema njoj, te je svjedok u potpunosti prezentirao identitet optuženog na način da je čula da se radi o Salkiću i opisala ga na način kako su ga opisivali i drugi svjedoci i na način koji nije bio sporan u pogledu njegove fizičke konstitucije, dužine kose, u pogledu njegove uniforme, nošenja pištolja i slično. Svjedok je jasno, tačno i glasno prezentirao sudu u svom iskazu način na koji je optuženi savladao njen otpor to jest u prostoriji u koju je odveo i gdje su bili prisutni još dvojica njoj nepoznatih vojnika i u kojoj su se nalazili vojnički kreveti, te je istim zaprijetio, potom psovao i vikao, verbalno je vrijeđao, maltretirao, pokazivao oružje, svjedok je jasno opisao događaj nakon što je ista morala pod prijetnjom za vlastiti život i strah skinuti odjeću. Svjedok je jasno i to potpuno jasno odgovarala na pitanje tužioca, a detaljno i jasno odgovarala na pitanje predsjednika vijeća upravo vezano za postupanje koje bi se odnosilo na silovanje odnosno na prisilni spolni odnos oštećene i optuženog koji je u vrijeme tog spolnog odnosno to jest prisilnog kojeg i sud prihvata kao silovanje bio u uniformi kao pripadnik Armije R BiH, kod sebe imao oružje u to vrijeme predstavljao jednu vrstu vojne vlasti pošto je bio u policiji koju je zloupotrebjavao i iskorištavao da bi zasitio svoju pohotu i to nad osobama koje su bili u neku ruku u određenom položaju kao supružnici, sestre, simpatizeri pripadnika NO APZB i vojnika NO APZB, svjedok je jasno i precizno se izjasnio nakon prvog silovanja od strane optuženog i još jednog vojnika, gdje jedan vojnik nije htio učestvovati u silovanju i govorio Salkiću nemoj to činiti, ona je vraćena kući, te da je bila u velikom strahu, te je ponovo sutradan optuženi došao po nju odveo je na neko mjesto pored puta, a pošto nigdje nije bilo struje ni osvjetljenja tu joj naredio da se skine i u automobilu je ponovo silovao, odnosno imao spolni odnos s njom, ona je bila u velikom strahu i grču i nije smjela ni na koji način se opirati, upravo zbog naprijed navedeni okolnosti, njenog statusa kao žrtve, jer je ona predstavljala kategoriju osoba koje su bile na strani APZB, a optuženi kategoriju osoba koji su pripadale vlasti i to kao pripadnik Armije R BiH, kao pripadnik 505 B. brigade i kao pripadnik vojne policije.

Sve naprijed navedeno ukazuje da je optuženi upravo na način kako je to opisno u tački 4 dispozitiva presude postupao u odnosu na oštećenu F1 i ničim nisu dovedene u pitanje utvrđene činjenice, niti je dovedeno u pitanje iskaz oštećene F1, te cijeneći bitno obilježje bića krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva koji se navodi kao „ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata“ ovaj sud je jasno utvrdio da je optuženi postupao suprotno članu 3. stav 1. tačka a) i c) IV Ženevske konvencije i članu 4. stav 1. i 2. tačka a) i e) Dopunskog protokola Ženevske konvencije, a top sve iz razloga što je utvrđen status optuženog, to jest da je bio pripadnika Armije R BiH, da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela bio u uniformi, nosio oružje, da je oštećena F1 bila civil, da je prema istoj postupao na način da je istu silovao (kako je to sud već opisao u samom dispozitivu presude) i to što je upotrebjavao silu, galamu, viku, pokazivao oružje, te je na takav način prijetio oštećenoj u prostoriji u koju je odveo gdje su bila još dva vojnika, na način da ju je natjerao da se skine, legne na krevet koji se nalazio u toj prostoriji, dok je za vrijeme prisilnog spolnog odnosa i dalje pištolj bio kod njega i bili prisutni i dva vojnika od kojih je još jedan silovao, a potom je

optuženi još u dva navrata dolazio kući kod oštećene koristeći njen strah i izbezumljenost odvodio je na mračna mjesta pored puta i u dva navrata u automobilu je silovao, a samo silovanje je u Drugom dopunskom protokolu Ženevske konvencije navedeno kao protivno postupanje Ženevskoj konvenciji i prema osobama koje su zaštićene Ženevskom konvencijom to jest civilima podrazumijevajući i tu pripadnike oružanih snaga koji su odložili oružje.

Na osnovu naprijed navedenog sud je izvan svake razumne sumnje utvrdio da je optuženi u novembru mjesecu u mjestu S., općina V. K., nakon što je vojska 5 korpusa AR BiH došla u selo S. tražeći M. M. koji je ranije bio pripadnik NO APZB, pa ušli u dvorište porodične kuće M. M., da bi jedan dio vojnika ušao u kuću u kojoj se nalazila njegova supruga M. R. sa šestero malodobne djece, pitajući “gdje je M. M.”, a kada je M. R. rekla da ne zna, pretresli su kuću i dvorište, okružili dvorište kuće i počeli zvati M. M. da se preda, pa kada je ovaj sa rukama dignutim u zrak izašao iz štale pored kuće gdje se krio, optuženi i drugi nepoznati pripadnici 5 Korpusa su ga počeli tući šakama, nogama i palicama, bacajući ga na kamenu površinu dvorišta, uslijed čega je isti gubio svijest i jako krvario, a zatim ga polijevali vodom, pa kada je došao svijesti nastavili ga tući, nakon čega je M. M. odveden u nepoznatom pravcu, a zatim je optuženi Salkić Senad otišao do dvorišta kuće N. J. gdje se ista nalazila i opsovao joj majku četničku i autonomašku, pitajući gdje joj muž, a kada je odgovorila da ne zna, udario je otvorenom šakom u lijevo uho, a zatim je uzeo za majicu i grubo ugurao u kuću gdje ju je palicom tukao po cijelom tijelu, psujući je i pitajući je gdje joj je muž, nakon čega je otišao do kuća N. E. i N. F. koje su bile trudne i doveo ih na put u blizini njihovih kuća gdje je najprije N. F. udario otvorenom šakom u predjelu desnog uha, pritom psujući joj majku četničku i pitajući ih obje gdje su im muževi, nakon čega ih je natjerao da ispruže dlanove, a onda ih palicom udario u predjelu ruku, a zatim se vratio do kuće M. M. i prišao njegovoj supruzi M. R. koju je palicom više puta udario u predjelu leđa, ruku i nogu, prijeteći joj riječima “dobro me zapamti, ja sam Senad Salkić iz Č., M. M. si sad vidjela i nećeš više”, nanoseći na taj način oštećenim mnogobrojne tjelesne povrede po cijelom tijelu, a uslijed čega su trpjeli velike tjelesne i duševne patnje, te povrede tjelesnog integriteta i zdravlja.

Sud je utvrdio izvan razumne sumnje da je optuženi Salkić Senad kršenjem pravila međunarodnog prava u vrijeme oružanog sukoba između Armije R BiH i vojske R Srpske postupao prema civilima na način da je vršio povrede tjelesnog integriteta, a prema N. E. i N. F. civilima-ženama nečovječno postupao i mučio ih, na način da je iste udario palicom po rukama više puta i nanosio im povrede tjelesnog integriteta, a ove su bile u visokom stadiju trudnoće, a isto to prema M. R. koju je više puta palicom udario u predjelu ruku i leđa u prisutnosti njenih šestero djece, te se u njegovim radnjama stiču sva obilježja bića krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Na osnovu naprijed navedenog sud je izvan svake razumne sumnje utvrdio da je u vrijeme oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini optuženi Salkić Senad u mjesecu oktobru 1995. godine, nakon pada tzv. “druge autonomije”, u mjestu S., općina V. K., došao do kuće M. R. 1 čiji suprug se ranije nalazio u redovima NO APZB, naoružan i u vojnoj uniformi, te psujući joj majku autonomašku istoj naredio da pođe s njim u B. govoreći joj da mora dati izjavu, pa ju je vozilom odveo do mjesta B. 1 i zaustavio vozilo na livadi i uz prijetnju oružjem istoj naredio da se skine, pa kada je odbila udario je po licu otvorenom šakom, a potom je pištolj stavio ispred volana, te pušku na zadnje sjedište, pa dok je M. R. 1 iz straha za svoj život skinula odjeću sa sebe, osumnjičeni je držao palicu u jednoj ruci, a zatim i sam skinuo svoju odjeću, spustio sjedišta vozila i legao na oštećenu koja se opirala, a zatim je prisilio na spolni odnos, da bi nakon spolnog odnosa istu vozilom povezo nazad u naselje S. i pritom vozilo zaustavio na majdanu koji se nalazi u blizini kuće oštećene, a zatim ponovno joj naredio

da se skine, što je ova iz straha i učinila, nakon čega ju je opet prisilio na spolni odnos, pri čemu je oštećena osjećala jake bolove, te zadobila modrice i povrede po cijelom tijelu, a posebno po leđima i trpjela velike tjelesne i duševne patnje.

Sud je utvrdio izvan razumne sumnje da je optuženi Salkić Senad kršenjem pravila međunarodnog prava u vrijeme oružanog sukoba između 5 Korpusa Armije R BiH i vojske Narodne odbrane APZB kao pripadnik 5 Korpusa Armije BiH u svojstvu vojnog policajca izvršio silovanje M. R. 1 više puta, koja je bila civil, stoga je optuženi navedenim radnjama postupao suprotno odredbi člana 3. tačka a) i c) IV Ženevske konvencije i člana 4. stav 1. tačka a) i e) II dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju, te ga je sud za počinjenje radnje oglasio krivim za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Na osnovu naprijed navedenog sud je izvan svake razumne sumnje utvrdio da je optuženi Salkić Senad u mjesecu oktobru 1995. godine, neposredno nakon događaja opisanog u tački 2. ove presude, kada je oštećenu M. R. 1 dovezao pred njenu kuću u mjestu S., naredio joj da pozove N1, čiji suprug se ranije nalazio u redovima NO APZB, pa kada je N1 izašla iz kuće, istoj naredio da uđe u vozilo govoreći joj da mora dati izjavu, te je odvezao u nepoznati objekat u mjestu R., općina B., psujući joj putem majku četničku, a onda je uveo u jednu malu prostoriju i naredio joj da se skine, pa kada je odbila, pritisnuo je uza zid, usta pokrio svojom rukom i pištolj joj prislonio na vaginu, nakon čega je N1 iz straha za svoj život se skinula, a potom joj naredio da i njega skine, te je stojeći i držeći je naslonjenu na zid prisilio na spolni odnos, nakon čega joj je naredio da ga okupa, te je odvezao kući u mjesto S. i zaprijetio da će je ubiti ako nekom kaže za ono što se desilo, uslijed čega je oštećena trpjela velike tjelesne i duševne patnje, te zadobila povrede tjelesnog integriteta i duševnog zdravlja.

Sud je utvrdio izvan razumne sumnje da je optuženi Salkić Senad kršenjem pravila međunarodnog prava u vrijeme oružanog sukoba između 5 Korpusa Armije R BiH i vojske Narodne odbrane APZB silovao N1, koja je bila civil, stoga isti postupao kao pripadnik vojne policije 505 brigade 5 Korpusa suprotno članu 3. stav 1. tačka a) i c) IV Ženevske konvencije i članu 4. stav 1. tačka a) i e) II dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju, te ga je sud za navedene radnje proglasio krivim za krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Na osnovu naprijed navedenog sud je izvan svake razumne sumnje utvrdio da je optuženi Salkić Senad u jesen 1995. godine, u mjestu S., općina V. K., u vojnoj uniformi i naoružan pištoljem došao do kuće F1 koja je bila simpatizer APZB, te istoj naredio da pođe s njim govoreći joj da mora dati izjavu, što je ista bez pogovora i učinila iz straha bojeći se za život majke i braće sa kojima je živjela u zajedničkom domaćinstvu, a nakon čega ju je odvezao u podrum osnovne škole u samom centru B. u kojem su se nalazila još dva nepoznata muškarca, te uz psovke i prijetnje naredio oštećenoj da se skine, što je ista u stanju potpunog šoka i straha za vlastiti život i učinila, nakon čega ju je Salkić Senad bacio na krevet i prisilio na spolni odnos, psujući joj pritom autonomašku majku i govoreći „kurvo autonomaška“, a zatim joj naredio da pređe na drugi krevet nakon čega ju je silovao i tu prisutni njoj nepoznati muškarac, a nakon svega joj je Salkić Senad naredio da se obuče te odvezao kući i zaprijetio da će je ubiti ukoliko bude govorila o navedenom, da bi idući dan u večernjim satima optuženi ponovo došao do kuće F1 u mjestu S. u vojnoj uniformi, te joj naredio da pođe sa njim jer opet mora na ispitivanje, nakon čega ju je odvezao u šumu u mjestu B. 2 – B. K. 1, koja se nalazi na granici općina B. i V. K., gdje joj je uz prijetnje i psovke naredio da se skine, a zatim oborio sjedalo vozila na kojem je sjedila i opet je prisilio na spolni odnos s njim, uslijed čega je oštećena trpjela užasne bolove, da bi dan poslije u večernjim satima još jednom došao do kuće oštećene i na isti način uz prijetnju F1 odvezao u šumu u mjestu B. 2 – B. K. 1, pa iskorištavajući strah

i šok oštećene koji je nastao uslijed prethodnih silovanja, istu ponovo prisilio na spolni odnos, uslijed čega je oštećena trpjela velike tjelesne i duševne patnje, te zadobila povrede tjelesnog integriteta i duševnog zdravlja.

Sud je utvrdio izvan razumne sumnje da je optuženi Salkić Senad kao pripadnik vojne policije 505 brigade 5 Korpusa ARBiH za vrijeme oružnog sukoba između 5 Korpusa R BiH i vojske Narodne odbrane APZB postupao suprotno odredbama člana 3. stav 1. tačka a) i c) IV Ženevske konvencije člana 4. stav 1. i 2. tačka a) i c) II dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju silovanjem više puta F1, koja je isključivo bila civil, stoga je optuženog Salkić Senada za počinjenje radnje sud oglasio krivim da je učinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Cijeneći vremenski kontinuitet izvršenja krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret, te cijeneći da su ista krivična djela počinjenja prema civilima, koji su simpatizeri ili koji u svojoj užoj porodici imaju pripadnike vojske Narodne odbrane APZB, te cijeneći način izvršenja navedenih krivičnih djela i sve druge okolnosti koje su vezane za navedena krivična djela ovaj sud zaključuje da je optuženi počinio produženo krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. Preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, te je optuženog proglasio krivim za navedeno krivično djelo.

Nakon što je optuženog oglasio krivim za navedeno produženo krivično djelo ovaj sud ga je osudio na kaznu zatvora kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Optuženom Salkić Senadu sud je izrekao kaznu zatvora u trajanju od 12 godina, jer je sud uvjerenja da je kažnjavanje optuženog ovom vremenskom kaznom nužno radi kazneno pravne zaštite i da se ne može očekivati kako bi manja kazna dovoljno uticala na optuženog da više ne čini krivična djela. Ovaj sud je cijenio sve okolnosti koje utječu da kazna bude veća ili manja, tako da je naročito cijenio stepen odgovornosti optuženog, pobude iz kojih je djelo počinjeno, jačinu ugrožavanja i povrede zaštićenog dobra, kao i okolnosti pod kojima je djelo počinjeno, te sud nije našao da bi postojale osobite olakšavajuće okolnosti, tako da je kaznu optuženom izrekao u okviru propisane kazne za navedeno krivično djelo.

Pri odlučivanju o vrsti i visini kazne sud je naročito cijenio činjenicu da je krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim počinjeno sa direktnim umišljajem, dakle ne sumnjivim znanjem i htjenjem optuženog u karakteru njegovih radnji i ne sumnjivim znanjem i htjenjem na posljedice navedenih radnji tj. svjesno i voljno postupanje optuženog.

Imajući u vidu sve okolnosti ovaj sud zaključuje da izrečena kazna je u skladu sa težinom počinjenog djela, u skladu sa stepenom krivične odgovornosti, okolnostima pod kojima je djelo počinjeno, motivu optuženog za počinjenje djela, te sud zaključuje da će se izrečenom kaznom u potpunosti moći ostvariti svrha kažnjavanja u smislu opće i posebne prevencije. Sud kod optuženog nije našao olakšavajućih okolnosti.

U smislu člana 202. stav 1. ZKP-a F BiH optuženi Salkić Senad je obavezan da nadoknadi troškove krivičnog postupka koji se odnose na troškove svjedoka, vještaka, kao i troškove branioca po službenoj dužnosti o čijoj visini troškova će se donijeti posebno rješenje, te je dužan da plati paušal u iznosu od 200,00KM, a sve to u roku od 15 dana od primitka pravomoćne presude, a optuženi je još uvijek radno sposobna osoba, živi sa suprugom, djeca su mu punoljetna isti je u dalje u mogućnosti privređivati, ima određene naknade u vidu penzije

ostvarene učestvovanjem u vojsci Armije R BiH, te po stajalištu ovog suda obaveza plaćanja troškova neće i ne smije dovesti do ugroženosti života porodice optuženog.

Na glavnom pretresu koje je održano dana 10.03.2022. godine ovaj sud je zaprimio pismene prijedloge za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva za naknadu nematerijalne štete punomoćnika oštećene M. R., zatim punomoćnika oštećenih N1 i F1. Punomoćnik oštećene M. R. u svom prijedlogu ističe imovinskopravni zahtjev za naknadu nematerijalne štete u ukupnom iznosu od 17.000,00 KM i to na ime pretrpljenog straha iznos od 6.000,00 KM, na ime duševnog bola iznos od 5.000,00 KM, te fizičkog bola iznos od 6.000,00 KM, sve sa zateznom kamatom počev od dana podnošenja imovinskopravnog zahtjeva pa do konačne isplate, a u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude koja je uzrokovana oštećenju uslijed izvršenja krivičnog djela iz člana 142.stav 1. preuzetog KZ SFRJ.

Punomoćnik oštećenih N1 i F1 u svom prijedlogu ističe imovinskopravni zahtjev za naknadu nematerijalne štete i to za N1 zbog pretrpljenog straha, pretrpljenih fizičkih bolova i umanjnja opšte životne aktivnosti u ukupnom iznosu od 45.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja imovinskopravnog zahtjeva sudu pa do konačne isplate u roku od 90 dana od pravomoćnosti presude, te oštećenu F1 zbog pretrpljenog straha, pretrpljenih fizičkih bolova i umanjnja opšte životne aktivnosti u ukupnom iznosu od 83.250,00 KM (na ime pretrpljenog straha iznos od 50.850,00 KM, na ime pretrpljenog fizičkog bola iznos od 8.400,00 KM, na ime umanjnja opšte životne aktivnosti od 40% iznos od 24.000,00 KM) sa zateznom kamatom počev od dana podnošenja imovinskopravnog zahtjeva pa do konačne isplate u roku od 90 dana od dana pravosnažnosti presude.

Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka Stanković dr. Slobodana, spec.neuropsihijatar, te nalaza i mišljenja dipl. psihologa Savić Svjetlane utvrđeno je da je oštećena M. R. u jesen 1994. godine uslijed izvršenja krivičnog djela iz člana 142.stav 1. preuzetog KZ SFRJ preživjela intenzivan strah i alteraciju ostalih psihičkih funkcija zbog dejstva stresora jer nije mogla da shvati ni da prihvati da se to njoj dešava. U tom periodu imala je stanje osjećanja kao da se nalazi van realiteta i bila je izrazito napeta, uznemirena, zbunjena i zaplašena nije imala sna ni apetita, te se nalazila u stanju beznađa i tuge što kod oštećene kao trajna posljedica perzistira anksioznost, depresivnost na nivou neurotičnosti, socijalna fobičnost, te neurovegetativna razdražljivost. Nadalje je utvrđeno da je oštećena trpila duševnu bol zbog stresnog događaja i doživljaja u jesen 1994. godine (napad na kuću, premlaćivanje i hapšenje muža, te premlaćivanje same oštećene). Duševnu bol trpila je i zbog povrede časti i ugleda što za oštećenu predstavlja utemeljenje morala, ponosa i dostojanstva kao i drugih vrijednosti kroz identitet vlastitog autoriteta koji je imala u svojoj porodici i u mjestu gdje živi. Duševnu bol je trpila i zbog smanjenog učestvovanja u svakodnevnim životnim aktivnostima i nemogućnosti učestvovanja u zadovoljenju životnih potreba kako na tjelesnom tako i na psihičkom socijalnom i emocionalnom planu. Duševnu bol trpi i trpiće će u svim fazama asocijacija i aktuelizacije posebno zbog neizvjesnosti trajanja sudskog procesa koji uključuje ponovno doživljavanje negativnih i neprijatnih emocija. Oštećena je trpila duševnu bol jakog intenziteta od momenta stresnog događaja u jesen 1994. godine sve vrijeme do momenta kada je saznala da je njen muž živ i da se nalazi u B. u zatvoru, dok je duševnu bol srednje jakog intenziteta trpila svo preostalo vrijeme do završetka rata.

Kada je upitanju strah oštećena je trpila strah jakog intenziteta od momenta stresnog događaja do posjete suprugu u zatvoru u B. kada se uvjerila da je živ. Strah srednje jakog intenziteta je trpila jedan mjesec dok je strah blagog intenziteta u vidu strepnje, plašnje i zebnje osjećala svo vrijeme do kraja rata, a osjećat će i ubuduće naročito u fazama asocijacija i

aktuelizacija. Fizičke bolove jakog intenziteta oštećena je trpila najmanje tri nedelje, bolove srednje jakog intenziteta jedan mjesec dok je bolove blagog intenziteta trpila tri mjeseca, a trpiće povremeno i ubuduće u fazama klimatskih promjena i težeg fizičkog napora. Kod oštećene M. R. ne postoji umanjnje opšte životne aktivnosti.

Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka cijeneći Orijentacione kriterije za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 27.01.2016. godine, te na osnovu član 200. Zakona o obligacionim odnosima sud je oštećenoj M. R. dosudio ukupan iznos od 9.570,00 KM (za pretrpljene fizičke bolove iznos od 3.570,00 KM. Kod oštećene je medicinskim vještačenjem utvrđeno da je trpila bol jakog intenziteta najmanje tri sedmice, bol srednje jakog intenziteta jedan mjesec, te bol blagog intenziteta tri mjeseca. U odnosu na potraživanje naknade za pretrpljeni strah sud je oštećenoj dosudio iznos od 6.000,00 KM jer je medicinskim vještačenjem utvrđeno da je oštećena trpila strah jakog intenziteta od momenta stresnog događaja do posjete suprugu u zatvoru kada se ista uvjerila da je živ (20 dana od dana stresnog događaja), strah srednje jakog intenziteta jedan mjesec, te strah blagog intenziteta svo vrijeme koji strah će oštećena osjećati i ubuduće. Prijedlog punomoćnika za naknadu iznosa od 5.000,00 KM na ime duševnog bola sud je odbio jer je nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke utvrđeno da kod M. R. ne postoji umanjnje opšte životne aktivnosti.

Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka Stanković dr. Slobodana, spec.neuropsihijatar, te nalaza i mišljenja dipl. psihologa Savić Svjetlane za oštećenu N1 utvrđeno je da je u mjesecu oktobru 1995. godine također uslijed izvršenja krivičnog djela iz člana 142.stav 1. preuzetog KZ SFRJ preživjela intenzivan strah i alteraciju ostalih psihičkih funkcija zbog dejstva stresora jer nije mogla da shvati niti da prihvati da se to njoj dešava u tom periodu. Imala je stanje osjećanja kao da se nalazi van realiteta i bila je izrazito napeta uznemirena, zbunjena i zaplašena nije imala sna ni apetita bila je u stanju beznada i tuge. Preživjela je PTSP zbog traumatskog događaja kojem je bila izložena kao i ekstremnoj ugroženosti koja je kod nje dovela do uznemirenosti, ponovnog doživljavanja događaja, intruzivnog razmišljanja i sjećanja na događaj, fleš bekova, ponovnog doživljavanja događaja na javi, ponovnog doživljavanja događaja u snovima, te ponovnog doživljavanja događaja u aktueliziranim stanjima. Oštećena je izbjegavala maksimalno svaku situaciju koja bi je podsjetila na traumatski događaj tako da o tome nikome ništa nije saopštavala. Kod iste perzistiraju simptomi pojačane uznemirenosti u vidu poremećenog sna, poremećene koncentracije i u vidu razdražljivosti koje stanje je trajalo najmanje dvije godine od traumatskog događaja. Kao trajna posljedica se javila anksioznost, depresivnost na nivou neurotičnosti, socijalna fobičnost, te neurovegetativna razdražljivost. Oštećena je također trpila i duševnu bol zbog povrede časti, ugleda i moralnog straha. Stres koji je doživjela u mjesecu oktobru 1995. godine za nju je bio težak životni događaj sa snažnim stresnim vrijednostima i negativnom i neprijatnom emocijom što je dovelo do poremećaja kvaliteta življenja i neadekvatnog psihosocijalnog funkcionisanja koje se ogledalo kroz izolaciju i alijenaciju. Duševnu bol je trpila zbog smanjenog učestvovanja u zadovoljenju životnih potreba i zadovoljenju životnih zadovoljstava kako na tjelesnom tako i na psihičkom, socijalnom i emocionalnom planu jer se nakon traume dugi period osjećala kao anestetizirana i bila je gnjevna što predstavlja osjećanje koje nastaje kao posljedica doživljene neprijatnosti nanesenog zla povrede, a na što oštećena nije mogla uticati. Duševnu bol trpi i sada jer je obhrvana stanjem osjećanja stidljivosti, tremom i strahom da će „sve oči biti uprte u nju“ kada se sazna šta je doživjela jer taj doživljaj smatra sramotom kao nešto što se trebalo sakriti iako njene krivice u svemu tome nema. Duševni bol trpi i trpiće u svim fazama asocijacija i aktuelizacije posebno zbog neizvjesnosti za ishod i dužinu trajanja sudskog procesa koji je skopčan sa ponovnim doživljavanjem negativnih i neprijatnih emocija. Oštećena je trpila

duševni bol veoma jakog intenziteta od momenta stresnog događaja sve vrijeme u trajanju od dvije godine. Duševni bol srednje jakog intenziteta oštećena trpi svo preostalo vrijeme i sada, a posebno u fazama aktuelizacije i asocijacije na nemili događaj.

Kada je upitanju strah oštećena je trpila strah veoma jakog intenziteta i to tzv. primarni strah koji je trajao 24 sata, strah srednje jakog intenziteta oštećena je trpila jedan mjesec dana koji se pojačavao do straha jakog intenziteta u svim fazama aktuelizacije i asocijacija. Strah blagog intenziteta u vidu strepnje, plašnje i zebnje osjeća sve vrijeme i sada, a osjećat će i ubuduće naročito u fazama asocijacija i aktuelizacija.

Što se tiče fizičke boli oštećena je trpila bolove jakog intenziteta 48 sati, bolove srednje jakog intenziteta mjesec dana, dok je bolove blagog intenziteta trpila tri mjeseca, a trpiće povremeno i ubuduće u fazama klimatskih promjena i težeg fizičkog posla. Kod oštećene postoji umanjeno opšte životne aktivnosti u iznosu od 20% iz razloga što je stresni događaj doveo do konsektivne posljedice anksioznosti, depresivnosti na nivou neurotičnosti, socijalne fobičnosti i neurovegetativne razdražljivosti zbog traumatskog doživljaja koji se desio krajem 10 mjeseca ili početkom jedanaestog mjeseca 1995. godine kao i zbog osjećanja nemoći, slabosti životnih radosti, stanja osjećanja beznadežnosti i bezperspektivnosti, te potrebom za povlačenjem iz društva tako da oštećena mora da ulaže znatno veće napore za iznalaženje adekvatnih rješenja, egzistencijalnih pitanja vlastitog življenja sebe i psihosocijalne uklopljenosti u svoju porodicu i da uz pojačan napor iznalazi povoljnija rješenja životnih problema.

Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka cijeneći Orijentacione kriterije za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 27.01.2016. godine, te na osnovu član 200. Zakona o obligacionim odnosima sud je oštećenoj N1 dosudio ukupan iznos od 28.900,00 KM. Na ime duševnih bolova zbog umanjavanja životne aktivnosti iznos od 10.000,00 KM jer je kod oštećene utvrđeno umanjeno životne aktivnosti od 20% iz razloga što je stresni događaj doveo do konsektivne posljedice anksioznosti, depresivnosti, neurotičnosti, socijalne fobičnosti i neurovegetativne razdražljivosti zbog traumatskog događaja koji se desio 1995. godine. Vještak medicinske struke je istaknuo da oštećena duševnu bol trpi i trpiće u svim fazama asocijacija i aktuelizacija. Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka, a temeljem člana 200. Zakona o obligacionim odnosima sud je oštećenoj dosudio iznos od 2.800,00 KM za fizičke bolove. Kod oštećene je na glavnom pretresu, a na osnovu iskaza vještaka utvrđeno da je oštećena trpila fizičke bolove jakog intenziteta 10 dana, bol srednje jakog intenziteta jedan mjesec, te blage bolove tri mjeseca. U odnosu na potraživanje naknade za pretrpljeni strah, a cijeneći sve okolnosti slučaja sud je oštećenoj dosudio iznos od 16.100,00 KM jer je na osnovu iskaza vještaka datim na glavnom pretresu utvrđeno da je oštećena trpila veoma jak strah 10 dana, strah srednje jakog intenziteta tri mjeseca, a strah blagog intenziteta u vidu strepnje, plašnje i zebnje osjeća svo vrijeme pa i sada, a osjećat će se i ubuduće naročito u fazama asocijacija i aktuelizacija.

Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka Stanković dr. Slobodana, spec.neuropsihijatar, te nalaza i mišljenja dipl. psihologa Savić Svjetlane za oštećenu F1 utvrđeno je da je ista doživjela silovanje u jesen 1995. godine kojom prilikom je preživjela akutnu stresnu reakciju, pretrpjela intenzivan strah, strah veoma jakog intenziteta i to tzv. primarni strah koji se ponavljao u istom intenzitetu pri svakom sljedećem silovanju. U isto vrijeme došlo je do sloma svih psihičkih funkcija zbog dejstva stresora jer nije mogla da shvati niti da prihvati da se to njoj dešava. U tom je periodu imala osjećanje kao da se nalazi van realiteta i bila je izrazito napeta, uznemirena, zbunjena i zaplašena. Nije imala sna ni apetita, te je bila u stanju beznađa i tuge.

Preživjela je PTSP zbog traumatskog događaja kojem je bila izložena i ekstremne ugroženosti koja je kod nje dovela do uznemirenosti, intruzivnog razmišljanja i sjećanja na događaj, fleš bekova, ponovnog doživljavanja događaja na javi, ponovnog doživljavanja događaja u snovima, ponovnog doživljavanja događaja u aktueliziranim stanjima. Oštećena je maksimalno izbjegavala svaku situaciju koja bi je podsjetila na traumatski događaj tako da o tome nikome ništa nije saopštavala. Kod iste perzistiraju simptomi pojačane uznemirenosti u vidu poremećenog sna, poremećene koncentracije i u vidu razdražljivosti, koje stanje je trajalo najmanje dvije godine od traumatskog događaja nakon čega je došlo do trajnih promjena ličnosti u vidu patološke anksioznosti, depresivnosti, socijalne fobičnosti kao i do neurovegetativne razdražljivosti. Oštećena je također trpila i duševni bol zbog povrede časti, ugleda, te i dalje trpi zbog moralnog straha koji je kod nje prisutan svo vrijeme od nemilog događaja do sada i posebno svo vrijeme sudskog procesa jer ne uspijeva da se adekvatno integriše u vrijednosne sisteme psihosocijalne sredine gdje se i sada osjeća odbačenom i žigosanom. Stres koji je doživjela za nju je bio težak životni događaj sa snažnim stresnim vrijednostima i negativnom i neprijatnom emocijom što je kod nje dovelo do poremećaja kvaliteta življenja i neadekvatnog psihosocijalnog funkcionisanja koje se ogledalo kroz izolaciju i alijenaciju. Duševni bol je trpila zbog smanjenog učestvovanja u svakodnevnim životnim aktivnostima i nemogućnosti učestvovanja u zadovoljenju životnih potreba i zadovoljenju životnih zadovoljstava kako na tjelesnom tako i na psihičkom socijalnom i emocionalnom planu jer se nakon traume dugi period osjećala kao anestetizirana i bila je gnjevna što predstavlja osjećanje koje nastaje kao posljedica doživljene neprijatnosti, nanesenog zla, povrede, a na što ista nije mogla uticati. Duševni bol trpi i sada zbog socijalne fobije da će sresti „tog čovjeka“ zbog čega i izbjegava svaku mogućnost da ga sretne. Oštećena je trpila duševni bol veoma jakog intenziteta od momenta stresnog događaja u jesen 1995. godine sve vrijeme do sada i sada, a trpiće i ubuduće posebno u fazama aktuelizacije i asocijacije na nemili događaj.

Oštećena je trpila strah tzv. primarni strah koji se ponavljao u istom intenzitetu pri svakom sljedećem silovanju, koji je trajao deset dana, strah srednje jakog intenziteta tri mjeseca koji se pojačavao do straha jakog intenziteta u svim fazama aktuelizacije i asocijacija, dok je strah blagog intenziteta u vidu strepnje, plašnje i zebnje oštećena osjeća svo vrijeme i sada, a osjećaće i ubuduće naročito u fazama asocijacija i aktuelizacija.

Što se tiče fizičke boli oštećena je trpila bolove jakog intenziteta u svim fazama nasilničkog ponašanja, grubog silovanja i fizičkog maltretiranja udaranja šakama i sl. što je trajalo najmanje deset dana, bolove srednje jakog intenziteta je trpila u trajanju ukupno mjesec dana, bolove blagog intenziteta je trpila tri mjeseca, a trpiće povremeno i ubuduće u fazama barometarskih promjena i težeg fizičkog posla. Umanjenje životne aktivnosti kod oštećene F1 postoji u iznosu od 40% iz razloga što je stresni događaj doveo do konsektivne posljedice patološke anksioznosti, fobičnosti i duševnog bola kao i socijalne neuklopljenosti zbog traumatskog doživljaja koji se desio u jesen 1995. godine kao i zbog osjećanja nemoći, slabosti životnih radosti, stanja osjećanja beznadežnosti i bezperspektivnosti, te potrebom za povlačenjem iz društva tako da oštećena mora da ulaže znatno veće napore za iznalaženje adekvatnih rješenja egzistencijalnih pitanja vlastitog življenja sebe i psihosocijalne uklopljenosti u svoju porodicu i da uz pojačan napor iznalazi povoljnija rješenja životnih problema.

Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka cijeneći Orijentacione kriterije za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 27.01.2016. godine, te na osnovu član 200. Zakona o obligacionim

odnosima sud je oštećenoj F1 dosudio ukupan iznos od 47.900,00 KM. Na ime duševnih bolova iznos od 24.000,00 KM zbog umanjnja životne aktivnosti jer je kod oštećene utvrđeno, a na osnovu nalaza medicinskog vještačenja umanjnje životne aktivnosti od 40%. Naime kod oštećene je došlo do sloma svih psihičkih funkcija zbog dejstva stresova jer je ista pretrpjela strah veoma jakog intenziteta koji se ponavljao u istom intenzitetu pri svakom sljedećem silovanju. Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka, a temeljem člana 200. Zakona o obligacionim odnosima sud je oštećenoj dosudio iznos od 2.800,00 KM za pretrpljene fizičke bolove. Na osnovu nalaza medicinskog vještačenja oštećena je trpila fizički bol jakog intenziteta 10 dana, srednje jakog mjesec dana, te bolove blagog intenziteta tri mjeseca. U odnosu na potraživanje naknade za pretrpljeni strah, a cijeneći sve okolnosti slučaja sud je oštećenoj dosudio iznos od 21.100,00 KM jer je oštećena trpila tzv. primarni strah koji se ponavljao u istom intenzitetu pri svakom sljedećem silovanju, koji je trajao deset dana, strah srednje jakog intenziteta tri mjeseca koji se pojačavao do straha jakog intenziteta u svim fazama aktuelizacije i asocijacija, dok strah blagog intenziteta u vidu strepnje, plašnje i zebnje oštećena osjeća svo vrijeme pa i sada, a osjećat će i ubuduće naročito u fazama asocijacija i aktuelizacija.

Navedene nalaze i mišljenje vještaka Stanković dr. Slobodana, spec.neuropsihijatar, te nalaza i mišljenja dipl. psihologa Savić Svjetlane ovaj sud je prihvatio u cijelosti jer su isti rađeni u skladu sa pravilima nauke i vještine.

Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka cijeneći Orijentacione kriterije za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 27.01.2016. godine, te na osnovu član 200. Zakona o obligacionim odnosima sud je oštećenoj **M. R.** dosudio ukupan iznos od 9.570,00 KM (za pretrpljene fizičke bolove iznos od 3.570,00 KM. Kod oštećene je medicinskim vještačenjem utvrđeno da je trpila bol jakog intenziteta najmanje tri sedmice, bol srednje jakog intenziteta jedan mjesec, te bol blagog intenziteta tri mjeseca. U odnosu na potraživanje naknade za pretrpljeni strah sud je oštećenoj dosudio iznos od 6.000,00 KM jer je medicinskim vještačenjem utvrđeno da je oštećena trpila strah jakog intenziteta od momenta stresnog događaja do posjete suprugu u zatvoru kada se ista uvjerila da je živ (20 dana od dana stresnog događaja), strah srednje jakog intenziteta jedan mjesec, te strah blagog intenziteta svo vrijeme koji strah će oštećena osjećati i ubuduće. Prijedlog punomoćnika za naknadu iznosa od 5.000,00 KM na ime duševnog bola sud je odbio jer je nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke utvrđeno da kod M. R. ne postoji umanjnje opšte životne aktivnosti.

Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka cijeneći Orijentacione kriterije za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 27.01.2016. godine, te na osnovu član 200. Zakona o obligacionim odnosima sud je oštećenoj **N1** dosudio ukupan iznos od 28.900,00 KM. Na ime duševnih bolova zbog umanjnja životne aktivnosti iznos od 10.000,00 KM jer je kod oštećene utvrđeno umanjnje životne aktivnosti od 20% iz razloga što je stresni događaj doveo do konsektivne posljedice anksioznosti, depresivnosti, neurotičnosti, socijalne fobičnosti i neurovegetativne razdražljivosti zbog traumatskog događaja koji se desio 1995. godine. Vještak medicinske struke je istaknuo da oštećena duševnu bol trpi i trpiće u svim fazama asocijacija i aktuelizacija. Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka, a temeljem člana 200. Zakona o obligacionim odnosima sud je oštećenoj dosudio iznos od 2.800,00 KM za fizičke bolove. Kod oštećene je na glavnom pretresu, a na osnovu iskaza vještaka utvrđeno da je oštećena trpila fizičke bolove jakog intenziteta 10 dana, bol srednje jakog intenziteta jedan mjesec, te blage bolove tri mjeseca. U odnosu na potraživanje naknade za pretrpljeni strah, a cijeneći sve okolnosti slučaja sud je oštećenoj dosudio iznos od 16.100,00 KM jer je na osnovu iskaza vještaka datim na glavnom

pretresu utvrđeno da je oštećena trpila veoma jak strah 10 dana, strah srednje jakog intenziteta tri mjeseca, a strah blagog intenziteta u vidu strepnje, plašnje i zebnje osjeća svo vrijeme pa i sada, a osjećat će se i ubuduće naročito u fazama asocijacija i aktuelizacija.

Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka cijeneći Orijentacione kriterije za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 27.01.2016. godine, te na osnovu član 200. Zakona o obligacionim odnosima sud je oštećenoj **F1** dosudio ukupan iznos od 47.900,00 KM. Na ime duševnih bolova iznos od 24.000,00 KM zbog umanjjenja životne aktivnosti jer je kod oštećene utvrđeno, a na osnovu nalaza medicinskog vještačenja umanjjenje životne aktivnosti od 40%. Naime kod oštećene je došlo do sloma svih psihičkih funkcija zbog dejstva stresora jer je ista pretrpjela strah veoma jakog intenziteta koji se ponavljao u istom intenzitetu pri svakom sljedećem silovanju. Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka, a temeljem člana 200. Zakona o obligacionim odnosima sud je oštećenoj dosudio iznos od 2.800,00 KM za pretrpljene fizičke bolove. Na osnovu nalaza medicinskog vještačenja oštećena je trpila fizički bol jakog intenziteta 10 dana, srednje jakog mjesec dana, te bolove blagog inteziteta tri mjeseca. U odnosu na potraživanje naknade za pretrpljeni strah, a cijeneći sve okolnosti slučaja sud je oštećenoj dosudio iznos od 21.100,00 KM jer je oštećena trpila tzv. primarni strah koji se ponavljao u istom intenzitetu pri svakom sljedećem silovanju, koji je trajao deset dana, strah srednje jakog intenziteta tri mjeseca koji se pojačavao do straha jakog intenziteta u svim fazama aktuelizacije i asocijacija, dok strah blagog intenziteta u vidu strepnje, plašnje i zebnje oštećena osjeća svo vrijeme pa i sada, a osjećat će i ubuduće naročito u fazama asocijacija i aktuelizacija.

Navedene nalaze i mišljenje vještaka Stanković dr. Slobodana, spec.neuropsihijatar, te nalaza i mišljenja dipl. psihologa Savić Svjetlane ovaj sud je prihvatio u cijelosti jer su isti rađeni u skladu sa pravilima nauke i vještine.

Pri odmjeravanju visine nematerijalne štete koje su dosuđene oštećenima sud je cijenio Orijentacione kriterije za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 27.01.2016. godine.

Na dosuđene iznose nematerijalne štete ovaj sud je oštećenima dosudio i zakonsku zateznu kamatu od dana podnošenja prijedloga sudu za N1 i F1 10.05.2022. godine, a za M. R. od dana 10.03.2022. godine pa do konačne isplate, a u smislu odredbe člana 277. Zakona o obligacionim odnosima, te Zaključka Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 09.04.2003. godine.

Na osnovu svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Rahmanović Senida

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Kapić Reuf

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom Sudu FBiH Sarajevo u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda. Oštećeni žalbu mogu izjaviti zbog odluke suda o troškovima postupka i o imovinsko-pravnom zahtjevu.